

DOMOVINA

Iskaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Pojdimo mej narod.

Volilna reforma bode v državnem zboru kmalu rešena. Resnega upora od nobene strani ni več. Protisemitje bode najbrž skoro jedini glasovali proti vladni predlogi, pa ne toliko iz stvarnih ozirih, kakor iz nasprotja do vlade same. Če se pa grof Badeni pobota z njimi za stran dunajskega županstva, bodo pa kakor eden mož glasovali za vladno predlogo. Mej mladodehi tudi glede volilne reforme ni jedinstvi, večina mladočeskega kluba je za to, da v tretjem branju češki poslanci glasujejo za vladno predlogo, manjšina pa zahteva, naj Čehi ne glasujejo za nikakoršno drugačno volilno reformo, kakor za občno volilno pravico. Vladni listi pa naglašajo, da vlada čeških glasov ne potrebuje, ker jej je brez njih zagotovljena potrebna dvotretjinska večina.

V vseh državah je običajno, da se državni zastop razpusti po dovršeni volilni reformi. Grof Badeni je sicer obljubil državnim poslancem, da zbornice vlada ne misli razpustiti, a to je storil največ zaradi tega, ker se je sicer bilo bati, da bodo poslanci volilno reformo zavlačevali, da bi tako podaljšali življenje sedanji zbornici. Mnogi namreč dobro vedo, da se po novih volitvah ne povrnejo več v zbornico.

Vzlic tej vladni obljubi je pa vedno verjetneje, da se sedanja zbornica razpusti, predno jej preteče šestletna doba. V pogajanjih z ogersko državno polovico so se pokazale take težave, da avstrijska in ogerska vlada nimata nobenega upanja, da bi mogli s sedanjima zbornicama obnoviti pogodbo za daljnih deset let. Obe poslanski zbornici sta se že močno zapletli v tej stvari in nimata več svobodnih rok. Proti koncu

zasedanja se pa tudi vsaka zbornica manj upa prijenjati, ker bode poslaneem treba stopiti pred volilce in jim razložiti, kako so branili njih koristi. Zaradi tega pa baje mislita avstrijska in ogerska vlada še letošnje poletje razpustiti zbornici poslancev in razpisati nove volitve. Zato je pa potrebno, da se za volilno borbo pripravljamo.

To je tem potrebnejše, ker bode letos v novi skupini mnogo volilcev volilo, kateri do sedaj volilne pravice niso imeli. Te ljudi je potrebno poučiti o političnih pravicah in pridobiti jih za narodno stvar. Če jih mi ne pridobimo, vjela jih bode v svoje mreže v narodnem oziru jako nezanesljiva socijalna demokracija. Poslednji čas so socijalni demokratje zares v narodnem oziru se kazali malo bolj pravične, a to so le limanice, da bi tudi Slovence vjeli v svoje mreže. Na poslednjem shodu socijalistov v Pragi je eden govornikov rekel naravnost, da se bode socijalna stranka v Avstriji morala boriti tudi proti narodnim težnjam. Pozabiti pa tudi ne smemo, da jako važno vlogo mej avstrijskimi socijalisti igra poslanec Pernstorfer, kateri je prvi sprožil misel, da se osnuje nemški „Schulverein“. Socijalna demokracija je pa tudi nevarna v narodnogospodarskem oziru. Podkopati hoče ves sedanji družbini red, vse hoče prekucniti.

Nevarnost od te strani je večja, nego si bi kdo mislil. Ne le, da bodo delavci radi verjeli zapeljivim obljubam, temveč pri nas na Štajerskem bi iz samega sovraštva do Slovencev utegnili tudi Nemci in nemškutarji sploh podpirati socijalne demokrate. Vsaj jih poznamo, da bi se tudi s hudičem zvezali proti nam. Pa tudi v drugih skupinah je treba delovati: Gledati moramo, če je moč, da si pridobimo mestni man-

dat celjske skupine. Poganjal se bode zanj od nemške strani baje sodni pristav dr. Wokaun, ker se je dr. Foregger popolnoma onemogočil. Dr. Wokaun je znan kot jeden najzagrizenejših naših nasprotnikov. Izveden kdo ve kako ni, in tudi pri Nemcih samih ni povsod priljubljen; posebno nekateri Foreggerjevi prijatelji morda ne pojdejo volit. Tako je nekaj upanja, da bi Slovenci zmagali, ako ne držimo križem rok.

Pa tudi deželnozborska volitev bode letos, kakor smo že zadnjič omenili. Naši slovenski poslanci so glede deželnega zbora prisiljeni nastopiti zdržno politiko. Taka politika je še težavnejša, ako se hoče z njo doseči kak uspeh, nego delavna. Volilcem je treba jako natančno razložiti, zakaj da Slovenci ne pojdemo v zbor, da se ne bodo dali od koga preslepiti. Narodni nasprotniki bodo gotovo silno zabavljali proti poslancem, ki le doma čepe, in ne pojdejo v zbor zagovarjat koristi svojih volilcev. Le prelahko se prigodi, da bi tudi kak Slovenec v hrepenenju po mandatu jel rušiti vzajemno.

Mnogi ljudje mislijo, da vzdržna politika ne more prinesiti nobene koristi. Da temu ni tako, kaže avstrijska zgodovina poslednjih desetih let. Nemci so bili skoro brez povoda ostavili češki deželni zbor, a vendar pa prisilili vlado, da je posredovala mej njimi in Čehi, in dosegli, da so praško nadsodišče, deželni šolski svet in deželni kulturni svet razdelili po narodnostih. Grof Badeni se sedaj pogaja s tirolskimi Italijani, pod kakimi pogoji bi šli v deželni zbor.

Z nami Slovenci se vlada sedaj še ni spustila v nobeno pogajanje, to pa najbrž zaradi tega ne, ker se nadeja, da se bomo sami še premislili in šli v deželni zbor. Še le, če po novih deželnozborskih volitvah nobenega sloven-

LISTEK.

Dva, ki se nista našla.

(Češki spisal Bogdan Kaminski; preložil Vinko.)

Mej čudnimi ljudmi, kateri so v neki krčmi v Starem mestu dolge in mrzle zimske noči prespavali na tleh, le redko potrošenih s slamo, na klopih in na odrgnjenih miznih deskah, vzbujal je mojo pozornost najbolj bivši igralec Bulir s svojo velikansko postavo.

To ni bil siromak, ki pride tiho in mirno, se boječe ozira ter z velikim spoštovanjem prikloni hišnemu hlapcu, kateri izbira prenočevalce ter človeka, ki mu ni všeč, pošlje nazaj na mraz, in pri najmanjšem ustavljanji nepoklicanega ali sumnjivega gosta na kratko vrže ven. Tudi mej tiste ni spadal, ki prihajajo umazani in pijani, a brez strahu, ker kot stari znani poudarjajo nekake pravice do hišnega prava ter v mračni točarnici, ki se po najstari uri izpremeni v njih spalnico, počivajo kot doma. Tudi ni sedel v točarnici, mej siromaki in srce trgajočo bedo, ki se plaho stiska v kot, da bi nevidno ne motila, niti mej bedo, že tako nizko padlo, da si že nikoli več ne želi dvigniti iz umazanih cap. . .

Prihajal je že ob šestih, časih tudi ob petih zvečer. Mej krčemskimi vrati se je vselej malo

upognil. To sicer ni bilo treba, ne bil bi zadel z glavo, ker so bila vrata nekaj centimetrov višja nego li njegova glava, a on je delal to iz navade, ker je skozi malokatera vrata mogel iti vzklonjen.

Sam hišni hlapec ga ni imel za navadnega prenočevalca; sam ga je pozdravljaj pri vratih.

Svoj prihod je velikan že v veži naznanil, kjer je rezko zažvižgal, oponašajoč lokomotivo, ki se počasi ustavi na postaji.

„Bulir, Bulir“, oglasilo se je veselo iz točarnice in iz sobice, ki je mejila ob njo in kjer je vsak dan sedelo nekaj gostov, osebnih prijateljev gostilničarjevih.

„No, to bo zopet veselo“, radoval se je poštni oficijal, ki je stanoval v drugem nadstropji ter imel vedno polno glavo bodoče sinove mature.

„Vlak gre“, klicala je sedemletna hčerka hišnega hlapca, ploskajoč z rokama in žareč z velikimi, krasnimi očmi, kakeršnih ni imela njena mati, bivša hišna, niti hišni hlapec, njen mož. To dete, v istini nekaj nenavadnega in čudno lepega, bilo je zarja in svetloba mračne krčme, polne bede in nesreče. Tekalo je od jednega gosta do drugega in od vsakega slišalo, da je krasna, da je lepa Milka. Večkrat mi je prišlo na misel, kako neizrečeno mora biti srečna žena hišnega hlapca, da ima tako lepo, krasno dete. . .

in mislil sem si, kako bode ta lepa Milka z očmi, kakeršnih je malo, s polnimi ustnicami in s kodri zlato svetlikajočimi se, s to vzgojo, s temi izgledi pred očmi in v tem ozračji vzrastla nekoč v blagoslov svojih starišev, tolažba in podpora v njih starosti. . .

„Gospod Bulir“, klical je hišni hlapec, kojega obraz je bil razven v jezi vedno jednak. Opozarjal je gosta, kadar so bila v saboto tla umita. „Gospod Bulir, obrišite si noge“.

Ozrši se na okrog, premeril je gospod Bulir z nekoliko velikimi koraki krčmo in če v njej še ni bilo gostov ali samo nekaj, postavil se je najprej zadaj k peči ter se nekaj časa grel pri njej.

Potem je šel v sosedjo sobo, ki je bila od krčme ločena od širokega, odprtega preloma, sedel v kot k „gospodski mizi“, dal si naliti malo čašo piva, izvlekel iz žepa kos kruha in pri tem čitajoč novine večerjal.

Dnevni gostje so se pričeli polagoma shajati. On je od kraja ne da bi se dal motiti pri čitanju novin, pozdravil vsakega došleca, prijel podano mu roko in rekel „dobro“ večkrat še prej, predno je došlec vprašal: „kako je kaj?“

„Kaj stoji v novinah, gospod Bulir?“ popraševal je prekajalec, ki je v naši ulici imel hišo; imel je jako prijazne, mokre oči, majhno

skega poslanca ne bode v Gradec, bode vlada jela prevdarjati, kako Slovence zadovoljiti. Če pa gre le eden sam Slovenec v Gradec, pa nimamo najmanjšega upanja, da bi se vlada z nami pogajala. Ves uspeh vzdržne politike bi bil uničen.

Zaradi tega je pa treba, da se začnemo za časa pripravljati za dvojni volilni boj. Sklicevati je treba po vsem Slovenskem Štajerskem volilne shode. Časa je še malo, morda jedva dva ali tri mesece, pa bodo volitve za državni zbor, kmalu za tem pa za deželni zbor. Nasprotniki bodo gotovo ta čas jako dobro izkoristili. Zato pa za nas vsako odlašanje utegne biti osodopolno. Zato je obžalovati, da so baš zadnji čas shodi na Dolenjem Štajerskem vsekako prenehali. Krivo temu je pač to, da gospodje, kateri na shodih nastopajo, imajo obilno družega posla. Narodna stranka nima plačanih ljudskih govornikov, kakor socijalni demokratje, ki imajo nalašč ljudi najete za take agitacije. Pri nas se pa rodoljubi zastoj žrtvujejo in za ves trud nimajo drugega, kakor zavest, da so koristili narodni stvari. Poznajoči požrtvovalnost narodnih voditeljev na Slovenskem Štajerskem, smo prepričani, da se tudi sedaj začasno podajo še na delo. Narod slovenski jim bode hvaležen za ves njih trud. Nikdo naj se ne zanaša na družega, vsak naj se spominja besed pesnikovih:

Ne le, kar velevala mu stan,
Kar more, to mož je storiti dolžan.

Slovenščina pri sodiščih.

Sedanja raba našega jezika pri sodiščih se opira največ le na vladne naredbe, ki se pa vsak čas lahko prekličejo in tudi za vse slovenske dežele niso jednake. Občni sodni red ima v § 13 neko navodilo glede rabe jezika strank pri sodiščih, kateri pa več ne zadošča sedanjim potrebam, in se bode poleg tega še razveljavilo, ko stopi novi civilnopravni red v veljavo. Ž njim namreč ves občni sodni red veljavo izgubi. Zares imamo član XIX. državnih osnovnih zakonov, ki nam zagotavlja narodno enakopravnost, a ta član je v več ozirih mrtva črka, ako ne dobi izvrševalnega zakona ali pa se ne popolni z vladnimi naredbami.

Splošnega izvrševalnega zakona k temu članu dosedaj ni bilo moč doseči. Upirali so se seveda v prvi vrsti Nemci, a poleg tega so pa tudi Čehi in Poljaki imeli svoje samoupravne pomisleke, kajti po njih mnenju je to stvar deželnih zborov. Vsled tega propali so vsi predlogi, ki so se stavili v tem oziru, da si bi sicer v začetku Taafejeve vlade bil čas ugoden za vpeljavo takega zakona. Vlade so pa tudi vedno temu nasprotovale, ker sedaj je njih upravni delokrog obširnejši. Narodi so bolj navezani na vlade, ker morajo pri njih moledovati za jezikovne naredbe. Jezikovne pravice so postale

glavo, velike ustnice in je bil zaprisežen sovražnik praškega magistrata, kateri je pri določevanju davka njegovi hiši nakladal dolgo razna bremena.

„Kaj je torej novega?“ povpraševal je, ter položil roke na mizo tako težko, kot bi hotel najmanj jedno uro ostati v tem ustupu. „Vi ste tudi še človek, ki verjame novinam“, govoril je prekajalec.

„Ne verjamem, gospod“, odgovoril je velikan s sila nedožnim obrazom, ki je bil smešen na velikanski postavi njegovi. „Saj vem, da je sama laž, kar se tu tiska.“

„No, to pravim tudi jaz“, dejal je preka-jalec, nad mizo zibajoč gornjo polovico telesa.

„Na primer tukaj-le“, kazal je bivši igralec, ki je če treba vse ostajal dolžan, samo ne odgovora. „Dobrodelnost. Znan praški ljudoljub, prekajalec in hišni lastnik je včeraj založil na magistratu tri tisoč goldinarjev z željo, naj se po zaslugi razdeli nekaterim potrebnim pisateljem ali njih družinam.“

Igralec mirno pije in dalje gleda v novine.

„Izvrstno, izvrstno“, smeje se gostje okolo mize, stiskajoč roko debelemu prekajalcu in hišnemu lastniku.

„Dobro, dobro“, klical je mali in polnokrvni zasebnik, kateri je zaradi znancev vsak dan

predmet barantanja mej poslanci in vsako vlado. Taki odnošaji pa nikdar niso ugodni.

Prav umljivo je torej, da so nekateri poslanci se oglasili pri posvetovanju o civilnopravnem redu, da se vanj vzame taka določba o rabi jezikov. Vlada je odgovorila, da bode to določbo vsprejela v uvedbeni zakon k civilnopravnemu redu. Odsekovi člani so bili s tem zadovoljni. Predložil se je uvedbeni zakon, a zopet ni v njem nobene določbe o tej stvari. Poslanci vprašajo vlado, kako da je to, a potolažila jih je, da se določba vsprejme v sodno službeno navodilo. Tudi to se je že predložilo, a tudi v njem ni dotične določbe.

Sedaj ni ostalo drugega, da je poslanec Ferjančič povabil več slovanskih poslancev, da so se dogovorili, da bode on stavil predlog v tem oziru. Pri tem posvetovanju je bilo tudi pet Mladočehov, ki so vsi bili zato. Po dogovoru je poslanec dr. Ferjančič stavil nastopni predlog: „Stranke in njih zastopniki se morajo v pismenih vlogah in ustnih naznanilih posluževati jednega deželnega jezika in se v tem jeziku mo- rajo pisati vsi zapisniki in rešitve.“

Da Nemcem ta predlog, ki se popolnoma vjema z ustavnimi določili, ne ugaja, se ne čudimo. Nemci bi tako-le radi, da se nemščina proglasi za notranji uradni jezik. Graška „Tagespost“ že slika strašne razmere, da se bode po vsej Štajerski moralo uradovati v obeh deželnih jezikih. Seveda s tem hoče le Nemce strahiti. Koliko časa že član XIX. Slovincem zagotavlja narodno enakopravnost v vsej deželi, a vendar se do dandanes ni prigodilo, da bi bil kdo v Judenburgu ali kje drugje na Gornjem Štajerskem pri kakem uradu vložil kako slovensko ulogo. V tem oziru so Nemci lahko brez skrbi. Če je gospod poslanec izbral tako obliko, je to storil le glede na Čeha. Na Češkem in Moravskem je pa pri sodiščih upeljana že sedaj narodna enakopravnost za vso deželo. Vzako-nilo bi se le sedanje stanje. Kakor rečeno, čudimo se mi ne, da Nemci nasprotujejo. Sprijaznili se namreč niso niti s sedaj obstoječimi razmerami. Njih želja je, da se sedaj veljavne jezikovne naredbe prej ko je mogoče prekličejo. Na Kranjskem pač več ne mislijo vpeljati izključno nemškega uradovanja, a pri nas na Štajerskem pa še vedno teže za tem. Baš zato bi pa bilo važno, da se stvar zakonito uredi.

Čudimo se pa posebno, da so Mladočehi jeli nasprotovati in so se tisti, ki so se tako že izrekli za Ferjančičev predlog, svojo besedo preklicali. V njih so zopet oživel samoupravni pomisleki. Pravijo namreč, da nočejo uredbe jezikovnega vprašanja predložiti za tisti čas, ko se izvede češko državno pravo. Ta njih premislek je pač neutemeljen. Do uresničenja češkega državnega prava je še daleč. Ta čas pa jim utegne taka določba mnogo koristiti v Šleziji. Tudi bi bili bolj gotovi, da bi se jim kedaj

prihajal sem s Karlina. „Dobro, potem verjamemo novicam.“

Ta gospod je spadal v vrsto starih gospodov, katerim je všeč na svetu, ki govoré o politiki, nič ne delajo in če rabijo češčino, to delajo tako, da je groza poslušalca.

„Ni mogoče verjeti“, potrjuje Buliř. „Niti jedni vrstici v novinah ni mogoče verjeti. Ah, kaj stoji tu! Nova iznajdba. Poglejmo. Bivšemu finančnemu nadstražniku, prejšnjemu uglaševalcu klavirjev, prejšnjemu podobarju, prejšnjemu gostilničarju in sedajnemu zasebniku gospodu Veverki se je posrečilo po večletnem napornem raziskavanju iznajti stroj za odpravljanje dolzega časa, tega strašnega zla, zaradi katerega zlasti v velikih mestih toži na stotine nesrečnikov. Neverjetno dovršeni in izvrstno skušen stroj je jako jednostaven in se zaradi te lastnosti igraje in hitro razširi v najširših slojevih naših razumnikov. Pooblaščeni smo č. čitateljem podati načrt iznajdbe gospoda Veverke. Vzamé se zajčja noga ter priveže na motvoz.“

„Aha, aha“, zakliče poštni oficijal, ki je kot vsi drugi vedel, na kak način si gospod Veverka krajša dolgi čas svojega osebovanja. „Zajčja noga, dobro, jako dobro.“

„Tiho, prosim“, opomni bivši igralec, vidno z vso gorečnostjo vtopljen v čitanje o novi iz-

ne kratile pravice na Češkem in Moravskem, ko bi bila stvar zakonito vrejena. Sicer bi pa baš tak zakon pospešil upeljavo češkega državnega prava. Če bodo Nemci zagotovljeni, da se jim kedaj ne bodo kratile jezikovne pravice, bodo pač rajše dovolili vpeljavo češkega državnega prava kakor pa tako. Da bi se pa proti volji Nemcev češko državno pravo kedaj vpeljalo, je pa malo verjetno. Da bi Čehi kedaj hoteli na Češkem vpeljati jedino češki državni jezik, kakor so na Ogerskem Madjari madjarskega, se pa nam ne zdi verjetno, in bi tudi ne šlo. Zato pa mi mislimo, da morajo Mladočehi imeti še druge povode. Mej grofom Badenijem in Mladočehi so neke čudne razmere. Na videz Mladočehi delajo opozicijo, a menda v resnici nekoliko pospešujejo vladno politiko. Kaj je mej njimi in vlado dogovorjenega, kaj mislijo doseči, ne vemo. Posebno je znamenito, da so Mladočehi o marsičem bolje poučeni kot stranke, ki vedno podpirajo vlado.

Grof Badeni pa ne mara, da se v omenjene zakone vsprejme kaka jezikovna naredba in zaradi tega je lahko mogoče, da Mladočehi le njemu na ljubo hočejo preprečiti tako določbo. Vsekako je pa umestno, da je gospod Ferjančič stavil ta predlog. Drugi Slovani so največ zanj in tudi ni nemogoče, da se položaj tako zasučé, da bodo Mladočehi zanj glasovali. Stvari se čudno motajo. Grofu Badeniju se delajo težave, ravno od njegovih prijateljev, nič se zatorej ne ve, kaj še vse pride. Če se pa Ferjančičev predlog vsprejme, bode za Slovence mnogo pridobljenega.

Celjske novice.

(Katoliško podporno društvo v Celji) napravi v nedeljo dne 3. maja t. l. ob 3. uri popoldne v dvorani hotela „pri zamorcu“ (zum Mohren“) običajno tombolo v korist šole šolskih sester v Celji. Ker šolske potrebe radi števila otrok rasto od leta do leta je upati, da bode tudi vdeležba po tem. Skrbelo se bode za lepe dobitke in drugo zabavo, da častiti obiskovalci gotovo zadovoljni zapuste veselilne prostore.

(† Dr. Vatroslav Oblak.) Ves slovenski svet je zaplakal nad prerano gomilo slavnega učenjaka dr. Vatroslava Oblaka; in ž njim tudi ves slovanski svet, zaplakala učeča se slovenska mladež ob britki izgubi svojega učitelja, zaplakali njegovi sorodniki, prijatelji in znanci. Dr. Vatroslav Oblak, dasi še mlad, dosegel je že slavo glasovito učenjaka po širnem učenem svetu. Malokomu je bilo dano v toli kratkem času toliko zasloveti, kakor je zaslovel dr. Vatroslav Oblak z bistrostjo svojega uma, z obsežnostjo svojega znanja, z natančnostjo svojega učenjaškega preiskovanja in opazovanja. Ne samo njegovi vrstniki, ampak celo njegovi učitelji so ga čislali in občudovali. Pogled na njegovo življenje pa ni vesel, blagi pokojnik je moral prebiti mar-

najdbi, „— priveže na motvoz“, nadaljuje, „ki se priveže na kljuko vrat paradne sobe in se na drugem konci drži v roki, prav vse jedno, ali v desni ali v levi. Potem se zakliče „čiči, čiči, na“, in domača mačka, zove se lahko po naključju tudi Micka, opozori se na zanimljivo igračo gibajočo se nad tlemi, a tako, da jo lahko doseže. Mačka skoči po konci, hoteč uloviti zajčjo nogo, a zdajci potegneš za motvoz, privezana noga odskoči, prevarjena mačka stopi za korak nazaj, noga se spusti k tlom, novič vzdigne, zopet spusti, in to se more brez prestanja ponavljati od jutranje kave do obeda, in od popoldanskega spanja do večerje. Srečni iznajdnik si dá to iznajdbo patentovati. Častitamo.“

Okrog ust velikana je igral jedva viden nasmeš, drugi z gospodom Veverko vred pa so se lomili od smeha nad vernim popisom vsakdankega, v jedno mér ponavljajočega se blagodejnega opravljanja polnokrvnega zasebnika, katerega bi bil uničil dolg čas, da ni imel svoje mačke. . .

Smeš ni prenehal ves večer. Kjer je bi Buliř, bilo je gotovo veselo. Zaradi njegovega nenavadnega, stalnega humorja in dovtipnosti imel ga je vsakdo rad. A da ni imel tega humorja, moral bi bil že davno obupati Buliř, bivši igralec in telovadec, ter burkež v cirkusu in kandidat

sikatero ostrost in trdost, trdega življenja. Kot dijak se je že odlikoval posebno v zgodovini in sorodnih strokah pravega odličnjaka, tako, da je še svoje učitelje spravljaj v zadrego. Njegova značajnost, neprikritost, in doslednost njegovega značaja, naravnost njegovega odgovora mu je nakopala, značajnemu in svoje narodno prepričanje povdarjajočemu mladenču marsikako bridko uro. Človeška usoda nam kaže čestokrat slučaje prerezkega zasmeha. Kajti bridki vzgojeslovni zasmeh je pač, da je dr. Vatroslav Oblaku, ki je že v zgodni mladosti dosegel med svetovnim razumnostvom toliko zasluženega in pristojnega priznanja in učenjaške slave, kakor ne bo njegovim učiteljem nikdar do pozne starosti razcvetela — da je temu učenjaku svetoval nekoč bivši mu učitelj, — naj postane rokodelc. Vsled mnogih neprilic je moral pokojnik delati zrelostni izpit na zagrebški gimnaziji. Končavši modroslovske nauke je prepotoval mnogo slovanskega sveta, da je proučil razne jezikovne spomenike in razna slovanska razrečja, potoval je na Bolgarsko, prepotoval množico slovanskih jezikovno zanimivih pokrajin, v zadnjem času posebno tudi ogrsko-slovenske pokrajine. Že kot modroslovec je pisal jedrnate razprave, ktere so se po dovršenih naukih množile v redkih presledkih. „Letopisi Matice Slovenske“, letniki „Ljubljanskega Zvona“, pričajo nam o njegovi delavnosti, v slovenski knjigi; predali „Arhiva za jugoslov. jezikoslovje“, spomeniki njegovih mnogih in temeljitih razprav o slovanskem in posebno slovenskem jezikoslovju. Oblakovo delovanje je za nas Slovence tem večje važnosti, ker je vse njegovo stremenje veljalo slovanskemu jeziku. Dr. Vatroslav Oblak je bil slavist s posebnim ozirom na slovenščino. — Če je kdo nosil težko življenja pezo, je bil to gotovo dr. V. Oblak. Že od mladih dni je bilo njegovo truplo bolno, tem bolj se nam je čuditi v bistrosti in čistosti njegovega neumorno delujočega duha. Človeku se dozdeva, kakor bi ga bila sama duševna jeklenost živela, in čudež je, da je bil blagi pokojnik vsaj tako dolgo ohranjen. A sedaj, ko mu je napočila doba boljše bodočnosti, ko je bil vsaj za telesne potrebe nekoliko preskrbljen, ko bi mirno lahko izkoristil svoj s tolikim trudom in požrtvovanjem nabrani jezikovni zaklad, sedaj mu je prekinila neizprosna smrt nit njegovega življenja. Pokojnik bi bil ravno imenovan izvanrednim profesorjem slovanske filologije na slovanski stolici graške univerze, — imenovalnega dekreta žal ni pričakal. Pokojnik je živel največ sam za se, on ni iskal družbe za razvedritev težavnih svojih dni, družba mu je bila njegova učenost, družba in edina tolažba. Zaglobil se je v resnost svojega poklica, da je pozabil telesne svoje muke, težko breme svojega življenja, kopnenje po resnici in znanoosti in vstrajno delo je zavzemalo njegove dni, da ni premišljal o svoji usodi, da ni obupal nad svojo usodo. — V petek dne 17. aprila smo

spremili moža-učenjaka in vzornega rodoljuba k večnemu počitku, spremil ga je njegov najmilši učitelj, prof. dr. Jagič, spremil vrstnik-prijatelj, dr. Murko, spremil odposlanec graške univerze dekan dr. Bauer, spremila ga žalujoča učeča se mladina, spremilo ga razumnostvo slovensko in narod slovenski, da porosi bridko solzo za ljubljencem svojim, da vzame zadnje slovo od njega. S težkim srcem je govoril prijatelj pokojniku dr. Matija Murko, starejši prijatelj mlajšemu prijatelju presrčno žalostinko nagrobnico, omenjajoč v ganljivih besedah pokojnikovo delovanje, trpljenje, njegovo rodoljubje, njegovo učenost in slavo. S težkim srcem je govoril zastopnik visokošolske mladine slovo svojemu nepozabnemu učitelju. Krsto pokojnikovo je krasila množica dragocenih vencev, deloma z črno-žalnim deloma z narodnimi trakovi, omenimo naj venec „Matice Slovenske“, graške univerze, venec „Triglavor“, narodne čitalnice v Celji itd. Pogreba se je vdeležilo tudi odposlanstvo akad. društva „Triglava“ s krasno svojo zastavo, ktero je v znak tuge in spoštovanja zastavonoša trikrat nagnil, ko se je krsta pokojnikova pokladala v krilo matere zemlje. Velika množica ljudstva se je zbrala na pokopališču in ni ga bilo suhega očesa ob veličanstvu zadnjega slovesa, možu, možu rodoljuba, učitelju in učenjaku.

(Koncert „Celjskega Sokola“) v dvorani g. Škoberneta v nedeljo dne 19. aprila t. l. se je prav dobro obnesel. Škobernetova dvorana „pri zamorcu“ je dosedaj največja v Celji in vendar je ob tej slavnosti bila pretesna in napolnjena do zadnjega kotička, celo skladnica oblek je bila prepolna. Mlajše obiskovalce je pretesnost prostora obsodila med „divjake“. Občinstva je prišlo bogato število iz vrle sosesčine, kakor iz Št. Jurja, iz Žalca, iz Laškega trga in Konjic. Predno se je moglo spraviti toliko gostov na prav tesno odmerjene prostore, je nekaj časa preteklo in se je zato začetek za pol ure zakasnil, kar so pa tamburaši in „Sokoli“ s tem popravili, da je v tem manjših odmorih sledila točka točki. Koncert so pričeli tamburaši, ki so pod večjim in spretnim vodstvom dra. H. Šuklje čvrsto vdarjali in pri-tamburali bogate in glasne zaslužene pohvale. Tamburaške točke so bile vse spretno izbrane, a najbolj so se nam omilili trije komadi „S Bogom more“, ki nam je kazal vrline solistov tamburaškega zbora v nežnih menjavah in figuraciji, potem krasni „Sarafan“, ktereja je igrala skupina blagovzvučnih bračev s čudovito nežnostjo in mehko, slednjič „Hrvatsko kolo“, pravi biser tamburaških zborov, jako značilno sestavljen. Začenja je berde tiho in mirno, njemu se pridružijo bugarije in za tem druge tamburice, izrazita slika, kakor se nabira rajalcev zbor v vedno večje število, nastaja vedno živahnejši in hitrejši ples, med katerim se plesalci med seboj nagovarjajo in si napevajo v ljubkem in nagajivem klepetanju, kakor bi zveneča nakovalca vdarjala

na zveneče kovinske plošče. Posamezniki se pa utrudijo, drug za drugim zapušča utrujen vrsto, — kolo — tamburica za tamburico odneha, zadnje udarce izglasi zopet berdo, tiho, mirno, svečano. Ta komad se je zahteval v ponavljanje, a čas je bil že prehitel v pozno noč. Naš tamburaški zbor, s štirimi vnetimi in ljubkimi tamburašicami v svoji sredi, je glede na kratki čas od svoje ustanovitve dosegel zares lep uspeh. Vodil ga je pa tudi spretni voditelj. Vsi so edini v tem, da je kapelnik s finim okusom vodil svoj zbor, desnica mu je vodila tako glasne bisernice in baritonzvučne brače, tamburaška škrlatna čepica pa je strahovala tamburaše na red in točnost. Pa tudi drugi del koncerta, telovadni del, pod vodstvom marnega učitelja M. Benčana, je dal občinstvu mnogo lepega vžitka. Težavne vaje na bradlji, težke vaje atletov, kojim so se takrat pridružili tudi starši gospodje, posebno pa dobro sestavljene, včasih drzno nevarne skupine so obudile mnogo občudovanja in odobravanja. Mnogo glasnega zanimanja pa je povzročil zbor menda deseterih mladih atletov pod vodstvom podjetnega poveljnika in tudi njih skupine so dale prav lepe in izrazite slike.

(Vojaški nabori.) Pri letošnjem vojaškem naboru političnega okraja okolice Celje je bilo na Vranskem: stavljenih 217, od teh potrjenih 59; v Mozirji: stavljenih 288, potrjenih 78; v Konjicah: stavljenih 436, od teh potrjenih 108; v Celju: stavljenih 907, od teh potrjenih 234; v Šmarji: stavljenih 380, od teh potrjenih 79. Skupaj tedaj stavljenih 2228, od teh potrjenih 558.

(Celjski poštni urad) se z dvojezičnimi tiskovinami še vedno ne more sprijazniti. Tukajšnji poštni kontrolor, ki ima poštne tiskovine v zalogi, se pritožuje, da se dvojezičnih tiskovin preveč rabi in si prizadeva zgolj osebe, katere se imajo s prodajo pečati, jih od teh z raznimi izgovori odvrniti. Iz te nenaklonjenosti se vidi, da ta gospod, kateri je marsikateremu uradniku trn v peti, pozabi, da živi med nami Slovenci ter je naš kruh. Proti taki zagrizenosti uradnikov bodemo že vedeli postopati, da ne bodo delali zgage in se sporazumeli z našimi opravičenimi zahtevami.

(Kridator kot gostilničar) je tudi neka čudna prikazen. Toda v Celji je vse mogoče. Adalbert Walland iz Konjic, prevzel je gostilno „k levu“, konkurz o njegovem premoženju pa še vedno traja.

(„Die deutsche Erde sei ihm leicht“) to pobožno željo izrazila je „vahtarica“ povodom smrti laškega poslovođe g. Chicco. Če bi mrtveca bili pokopali kje na Prusovskem, bi zgorenja želja imela svoj pomen; a teharsko zemljo imenovati nemško, to je že več ko neumno.

(Nemški celjski mestni hranilnici) ni nič kaj všeč, da smo objavili nje računski zaključek. Resnica pač v oči bode.

profesure, vse „bivši“, izgubljeno životarenje. Njegov humor mu je v najhujših časih pomagal — tam, kjer drugi skačejo z mosta v peneče se valove. . .

Pomagal mu je tudi drugače. Postal je neizogiben v družbi, katera mu je pomagala, kjer je mogla, a pri tem imela njegov humor za dolžan davek, in velikana za nekakega dvornega norca. . .

Kadar je govoril, upirali so vsi oči v njegova usta, katera pa se niso smejala nikdar. Mirno je pogledoval z jednega na drugega, ali pa na sliko nekega fracoskega generala, kateri je Bog vé po kakem naključju visel njemu nasproti nad klavirjem.

Če je bil on zraven, razgovor nikdar ni zastal, razven časih, a le za trenotje, kadar velikana nikdo ni razumel.

Sedel je tu tiho in skoro nepremično. Videlo se je, kot bi se nečesa spominjal. Sedel je na svojem običnem mestu ter se ni zmenil za druge, kot bi jih ne bilo in kot bi niti ne bil njih „dvorni norec“. . .

Bil je za celo glavo višji od drugih, in njegove široke rame so se celó gori nad leseno opažbo, pribito okrog in okrog na steni upirala v zid, kojega modra in siva barva se je poznala na lahki velikanovi suknjici.

Ko sem svoje dni gledal to sobico, poslušajoč zoperno, vedno vsakdanje govorjenje nekoliko ljudij, ko sem gledal, kako mirno kade iz svojih pip, katere čez dan stara, neuljudna točajka hrani v omari, takrat se mi je zdelo, da tam v kotu, na levi pod okroglo uro še sedi veliki, plečati mož, kojega obrti obraz z visokim čelom, malo preklanc gornjo ustnico, širokim nosom in čudno sivim, velikim očesom me je sicer zanimal po cele večere. . . Ta človek se mi je zdel zrel za novelo. Mislim sem nanj še potem, ko sem bil odšel spat v prvo nadstropje, ko je odšla večina gostov, ko je plin ugasnil, in je samo pri vratih, kjer je dremal hišni hlapec z glavo položeno na mizo, medlo berlela slaba svetilnica, in ko je bivši igravec, ki je ves večer zabaval celo družbo, ostal tam doli mej ubogimi prenočevalci, ki so večinoma oblečeni, tako, kot so sedali za mize, legali na klopi, na mize, na pódnice, na kupec slame, kjer so bili srečni tisti, ki so si svojo drugo suknjo mogli dejati pod glavo. . .

Buliř ni prihajal vselej, vsak dan, kot drugi. Samo kadar se mu je godilo najhuje.

Imel je še iz boljših časov tovariša, kateremu je sedaj stal kot model.

Po leti je mogel spati tudi v njegovem ateljeji, na kupu čudnih cunj, kostumov in dra-

perij, v katerih je po dnevi predstavljal viteze, kardinale, taborske hejtmane, krčmarje ali goste srednjeveških krčem in zadnjega pridigarja „v obeh podobah“, na širni plani blagoslavljaljočega za boj pripravljena krдела.

Kadar je prišel „zabavat“, vedeli so vsi, da se mu slabo godi. Takrat je bil brez krajcarja, niti za prenočišče ni imel, a vedel se je pri tem tako brezskrbno, kot da je ravnokar dobil plačo kateregakoli tenorja svetovnega imena. Ko je prvič po predstavi raznih čaranj prejemal borno nagrado, katero je bil v naglici nabral oficijal pri „gospodski mizi“, zdelo se mi je, da je bivšega igralca sram. . .

Pozneje se je tega navadil on in drugi.

Zanašal se je na to, da gostje, katerim je od smeha zastajala sapa, zložijo zanj vsak po nekaj krajcarjev ter mu zajedno ponudijo piva in smodk.

Padal je. . .

Bil je že izgubljen.

Njegov humor je ostal neizpremenjen; kjer je bil on, bilo je vse veselo.

Niti v čudnih sivih očeh njegovih ni bilo opaziti nobene izpremembe, ustna kota se nista niti jedenkrat krčevito potresla. . .

(Dalje prihodnjič.)

Spodnje-štajerske novice.

(Duhovniške spremembe v lavantinski škofiji.) Za mestnega vikarja v Ptui imenovan je č. g. Franc Šalamon. Č. g. Alojzij Šuta pa ostane kaplan v Sevnici. — Prestavljeni so č. g. kaplani Franc Moravec iz Št. Petra pri Radgoni v Ptuj, Andrej Keček iz Rajhenburga v Št. Peter pri Radgoni, Josef Kolarič iz Griž v Rajhenburg, Jakob Črnc iz Polzele v Pilštanj, Franc Cerjak od Sv. Benedikta v Slov. goricah k Sv. Marku pri Ptuj, Ivan Munda od Sv. Marka pri Ptui k Sv. Benediktu v Slov. goricah, Ivan Kinsky od Sv. Lorenca nad Mariborom k Sv. Urbanu pri Ptui, Jernej Štabuc od Sv. Urbana pri Ptui k Sv. Lovrencu nad Mariborom, Franc Časl iz Šmarja pri Jelšah v Teharje in Martin Medved s Teharjev v Šmarje pri Jelšah.

(Premeščenja.) Notar v Brežicah g. dr. Fran Firbas je premeščen v Maribor, notar v Rogatcu g. Kazimir Bratkovič v Brežice in notar v Trzinu g. Franc Strafella v Rogatec. Sodni pristav extra statum dr. Oton Papež je imenovan pristavom v Postojni, avskultant dr. Josip Kotnik pa pristavom extra statum ter dodeljen okrajnemu sodišču v Ložu.

(Žalec.) V nedeljo zaprl je tukajšnji stražmešter nekega Kopriva, bivšega dijaka na celjski gimnaziji. Ukradel je bil 100 gld., katere je pa že pognal skozi grlo. Dotičnik pohajkoval je že od jeseni brez dela po tukajšnji okolici.

(Laški trg.) Ranjki dekan v Laškem trgu preč. g. Anton Žuža ustanovil je štipendijo za revne slovenske dijake. V ta namen je ostalo premoženja kakih 2700 gld. Namestništvo v Gradci pa te ustanove ni sprejelo, ker je baje svota premala, — kakor da bi naši slovenski dijaki bili razvajeni od prevelikih štipendij! — Pa ranjki dobrotnik bil je previden, in je določil za slučaj, ko bi se ta ustanova za slovenske dijake ne sprejela, da pripada to premoženje s polovico „Narodnemu domu“ v Ljubljani, v četrtini č. šolskim sestrin v Celju in v zadnji četrtini „Slovenski Matici“ v Ljubljani. Kar torej ni bilo dovoljeno revnim slovenskim dijakom, ostalo bode vendar le po zadnji zapustnikovi volji za blage namene v korist slovenskega naroda!

(V Vojniku) so minulo nedeljo 19. t. m. slovesno blagoslovili temelj za novo farno cerkev. Te dni začeli so podirati staro cerkev. Za časa stavbe (2 leti) bodo duhovna opravila v podružnicah sv. Florijana in Dev. Marije.

(Iz Št. Pavla v Savinjski dolini.) Stavba nove cerkve lepo napreduje. Stare cerkve zvonik in ladija je že podrti in se zida temelj novi stavbi. Če Bog da lepo vreme prišli bomo skoro iz zemlje in se bode dvigal hitro božji hram v višino.

(Iz Gorne Ponkve.) Stariši pazite na svoje otroke! Pred kratkim so v Podkrajci župnije Sv. Ilj pri Gradišču požigali neko suho dračje in travniško grabljišče ter pustili ogenj brez varha, kar pa pride štiriletni deček tamkajšnjega kmeta Pečaka, ko se ubogi otrok ognju približa, vname se mu obleka ter ožge toliko, da je vsled groznih opeklin umrl.

(Iz Slivnice pri Šmarji) Iz našega zatišja se pač premalo poroča cenjeni „Domovini“; zatoraj naj posežem danes jaz, ker ni boljše moči, da objavim za našo celo občino žalostno novico. Preselil se je marca meseca t. l. od nas g. Fr. Krajnc, prezasluzni nadučitelj slivniški na enako mesto k Sv. Barbari v Haloze, kamor ga je naše tužno srce sprejelo. Gospod Fr. Krajnc ni bil sicer dolgo v naši sredi, toda pokazal se je vedno čilega in delavnega moža v njegovem delovanju. Kaj bi še le on v teku nekaterih let pri nas lahko izvršil ne le samo v šoli, kateri je bil iskren in uspešen učitelj, ampak tudi za kmetijstvo, kateremu se je iz ljubezni zgolj udal, si lahko mislimo. Toda zapustil nas je prehitro! Zatoraj moramo s tužnim srcem izjaviti, da nam je bil g. Franjo Krajnc zelo priljubljen in skoraj nena-domestljiv učitelj, ter da žalujemo za njim stari in mladi. Bog Vam povrne, kar ste nam dobrega storili, želeči da bi se Vam v novi službi dobro godilo, ter da bi si pridobili srca ondanšnjih faranov ravno tako, kakor smo bili mi Vam naklonjeni.

(Občinska volitev v Loki pri Zidanem mostu) ne vrši se dne 30. t. m. radi raznih zaprek. Volilo se bode še le dne 7. maja t. l.

(Iz Zabukovja pri Sevnici.) Ker je narodna stranka v naši občini sijajno zmagala v III. in II. razredu in popolno pomendrala nemškutarje, je gotovo, da tudi v I. razredu zmago-vito predremo in zvijače nemškutarjev vničimo, ko so nam volitev v I. razredu razveljavili. Treba pa je tudi odločno narodnega obč. zastopa. Novi župan in odbor imel bode veliko dela, da vredi vse, kar so nemškutarji zavozili toliko let. Staviti je bolnišnica za nalezljive bolezni, mrtvaš-nica na pokopališči, župnijska cerkev; tudi pod-gorska podružnica je za popraviti, itd. Potrebu-jemo res navdušenih in poštenih mož, ki bodo delali in vredili vse v blagor in srečo nas faranov. Zato pridite vsi volilci, ki imate besedo v I. razredu, pa spolnite svojo dolžnost.

(Bralno društvo v Kapeli pri Radgoni) priredi dne 3. majnika t. l. izlet v Boračevo, kjer se vrši v gostilni g. J. Veberičevej veselica s tamburanjem, petjem in tombolo. Najljubnejše prosimo vsa sosednja narodna društva, da ta dan ne prirejajo zborovanj in veselice ter nas v prav obilnem številu počasté s svojim pohodom. Natančnejši vsopred prihodnjič. Društveni odbor.

(Vožnja na železniški progi Spielfeld-Ljutomer) se nekoliko premeni. Odpravilo se bode tovarno blago pri osebnih vlakih, tako, da ne bodo na vsaki postaji prerivali vozov, kar bode vožnjo precej pospešilo in bodo potovalci hitreje prišli na željeno mesto.

(V Mariboru) vstavili so mizarski pomoč-niki delo. Zahtevajo, da se delavni čas zniža od 12 na 10 ur in da se plača zviša za 15 odstotkov.

(Sklep deželnega zbora štajerskega) da sme mesto Ptuj poleg državne 20% užitninske doklade na meso, ki se prinaša na trg iz oko-lice pobirat še posebe 20% mestno doklado, je presv. cesar potrdil in to dovolil za tri leta.

Druge slovenske novice.

(Občinske volitve) so se te dni vršile v Ljubljani. Zmagali so v vseh treh razredih kan-didatje narodne stranke. Katoliška stranka se volitve ni udeležila pač so pa v tretjem razredu nekateri pod imenom nezavisnih obrtnikov poskusili s svojimi kandidati, a so ostali v veliki manjšini.

(Nedovoljeno loterijsko posojilo.) Ljubljan-sko mesto je hotelo najeti milijon goldinarjev loterijskega posojila, ker potrebuje denar v se-danjih izredno težavnih razmerah, ko bode treba graditi razna porušena poslopja in mesto regu-lovati. Finančno ministerstvo je pa odgovorilo, da takega posojila ne more dovoliti.

(Imenovanje častnim članom.) „Glasbena Matica“ je povodom dunajskih koncertov ime-novala za častne člane deželnega predsednika barona Heina, dvornega svetnika Šukljeta in skladatelja dr. Dvořaka, ki so si pridobili zaslug za društvo sploh, zlasti pa za vspeh dunajskih koncertov. Deželnega sodišča svetniku Ivanu Vencajzu in koncertnemu vodji Mateju Hubadu je pa izrekel občni zbor „Glasbene Matice“, za njiju izredne zasluge in neumorno delovanje za-hvalo in priznanje vsega društva.

(Lahek potresni sunek) čutili so v torek dopoldne ob enajstih v Ljubljani.

(Kranjsko muzejsko društvo) je imelo vlani 250 plačujočih članov, mej njimi nad 200 Slo-vencev in še ne prav 50 Nemcev. Več bivših nemških članov je izstopilo. Društvo izdaje slo-venski in nemški znanstveni list. Ne le za slo-venski, temveč tudi za nemški list pišejo skoro sami Slovenci. Nemški list se izdaja največ na ljubo kranjski hranilnici, ki daje društvu po borih 150 gld. podpore na leto. Če se pomisli, člani ne vplačajo vkupe v društvo niti 150 gld. na leto, in če tudi prištejem še znesek hranilnice, da ne dobimo niti 300 gld., in da Slovenci pa vplačujejo 600 gld., je vidno da Slovenci dopla-čujemo za nemški list. Za to se pač moramo vprašati, če je sploh umestno in potrebno, da se nemški list izdaje. Naj Nemci tudi izstopijo in naj tudi hranilnica odtegne podporo, bode dru-štvo še vedno na boljem in bode lahko za slovenski

list več trosilo. Slovensko društveno glasilo bode tudi bolje, ker bodo tudi delovali zanj tisti Slo-venci, ki sedaj pišejo za nemški list. Ravno maj-hno zanimanje Nemcev za muzejsko društvo nam najbolje kaže, koliko jim je za znanstveni napredek mari, in to, da morajo slovenski uče-njaki skoro sami delati tudi za nemški list, kar svedoči, kakšne so duševne zmožnosti kranjskih Nemcev, kateri se tako radi ponašajo, kakor bi od njih jedino bil odvisen ves kulturni napredek.

(Gimnazijski poslopji v Ljubljani.) Potres je tako hudo pretresel gimnazijsko poslopje v Ljubljani, da je vlada prisiljena novo zidati. Za veliko gimnazijo se je že pred potresom bilo sklenilo zidati novo poslopje in je tudi prostor že določen in denar dovoljen, samo zidati se še ni začelo. Za licealno knjižnico in malo gimnazijo se pa zgradi novo poslopje na mestu sedanjega gimnazijskega poslopja. Poslopje bode jako ob-širno, kar je potrebno, ker se bode prej ali slej tudi ta gimnazija morala popolniti v popolno gimnazijo. Morda bodo pri tej gimnaziji višji razredi slovenski, ko je dež. predsednik Hein nekaj v deželnem šolskem svetu govoril, da bode predlagal popolnoma slovensko gimnazijo.

(Zidanje v Ljubljani.) Lani so v Ljubljani sezidali na novo 19 poslopij, 16 poslopij se je prizidalo, 2 povišali, popravilo pa 178. Na Barju se je bilo sezidalo 19 novih hiš.

(V vodo pala.) Dne 14. t. m. je v Ljub-ljani pri Ljubljani prala Marija Kopač. Zraven vode je nakladal neki hlapec prazne sode. Sod se mu zvali k vodi in Marijo Kopač podere v vodo. Le s težavo so jo rešili iz vode, ki je bila vsled dežja narasla. Na glavi je ženska bila hudo pobita.

(Denarni zavodi.) Mestna hranilnica v Ljub-ljani imela je lani 9,161.957 gld. 32 kr. prometa in napravila 17.025 gld. 49½ kr. dobička. — Posojilnica v Framu imela je 1895 leta 102.595 gld. 66 kr. prometa. Čisti dobiček je znašal 825 gld. 26 kr. Rezervni zaklad je znašal 2000 gld. 94 kr. — Hranilnica in posojilnica v Cerknem imela je v tretjem upravnem letu 190.209 gld. 16 kr. prometa. Čisti dobiček je znašal 1298 gld. 30 kr. Rezervnega zaklada pa imajo 1327 gld. 71 kr.

(Iz Lahovič pri Cerkljah.) dne 23. aprila t. l. Letošnja zima je bila prav lepa. Prešičja in konjska kupčija se letos dosti dobro obnaša. Tuji kupci lepe konjiče dobro plačujejo; z gove-dino je le srednje. Ljudje tudi pridno zidajo in pripravljajo robo za popravila hiš, in drugih po-slopij. Ceste se tudi pridno popravljajo. Sadje mislim bode dobro cvetelo. Nekterim primanj-kuje klaje, kjer imajo preveč živine? Slama 1 mc 1 gld., seno 1 gld. 30 kr., detelja 1 gld. 60 kr. Žitne cene so nizke, pa saj za tiste ki kupujejo, je pa le dobro, ali drugim nij po volji; kruh je drag, čeravno pšenica po ceni; zatorej naj bi vsaj nekoliko spoznale višje oblasti in takim prepovedale predrago kruh prodajati.

(Zaklal je) dne 13. t. m. zjutraj Janez Ber-gant iz Most pri Komendi Miho Ložarja iz Čej. Poprej sta ves večer skupaj pila. Bergant se je sam ovadil sodišču.

(Božja pot na Brezje.) Od 1. maja je na Brezju na Kranjskem ob delavnikih slednji dan maša ob jedni četrti na 10. uro, ob nedeljah in praznikih bode pa maša ob polu 11. uri. Ob praznikih Matere Božje in na Angeljsko nedeljo je dvojna maša in sicer ob polu 7. in ob 10. uri.

(Poboj.) Dne 7. t. m. je pri sv. Neži v ra-doljskem okraju Tomaž Mohorel iz Leš napal Josipa Zadražnika. Ko se ga je Zadražnik ubra-nil, je Mohorel napal M. Pogačnika. Pogačnik je sprva bežal, potem pa mahnil Mohorela s sekiro po glavi in ga nevarno ranil.

(Škarlatica) se je razširila po nekaterih krajih na Dolenjskem. V vaseh Gomile, Hinji in Leskovec je že zbolelo kacij 20 otrok. Politična oblast je zaukazala potrebne zdravstvene naredbe.

(V Velikih Laščah na Kranjskem) usta-novila se je nova posojilnica, ki začne hitro po registrovanji svojih pravil poslovati. — Ravna-teljem izvoljen je župan in poštar gosp. Matija Hočevan, njegovim namestnikom pa trgovec g. Fran Ks. Grebenc.

(Poročil se je) v soboto dne 18. t. m. g. c. kr. okr. sodnik Anton Klobučar v Trebnjem

na Dolenjskem z gospodično Marijo Sajovic iz Kranja.

(Ivan Bantan) šolski vodja v Loškem Potoku, je umrl zapustivši vdovo s peterimi nepreskrbljenimi otroci. Pokojnik je bil vrl narodnjak in si je pridobil mnogo zaslug za šolo pa tudi za kmetijstvo. Bil je jako delaven član kmetijske podružnice. Bodi mu zemljica lahka!

(Požar.) Dne 11. t. m. so v Sečjem selu pri Vinici pogorele hiše z gospodarskimi poslopji štirim gospodarjem. Začela je bila goreti stelja na nekem dvorišču. Ljudem se je posrečilo, da ni pogorela vsa vas.

(Nezgoda v tovarni.) V tovarni za les pri Rogu pri Poljanici se je v ponedeljek dne 13. t. m. pripetila grozna nesreča. Neki delavec je šel stroj mazat, a ga je prišlo kolo in je bil takoj mrtev. Zlomilo mu je na dveh krajih roko, zdrobilo mu čeljust in hudo ga poškodovalo na glavi. Nesrečnež je imel še le 44 let in je bil doma iz brusniške župnije.

(Tat v kapelici.) Dne 8. t. m. je hotel neki tujec v Zgornji Beli ukrasti denar iz pušice pri kapelici stoječi poleg ceste. Neki delavec ga je prijel in izročil orožnikom.

(Častnim občanom) je izvolila občina Sele na Koroškem odličnega slovenskega rodoljuba grofa Christalnigga (Kristalnika).

(Predrzen tat.) V župnišče v Št. Andražu na Koroškem je prišel tat s svečo in jako hladnokrvno iskal po sobah. Prišel je tudi v sobo, v kateri je ležal dekan bolan. Ta je zaklical: „Spravi se, če ne, ustrelim!“ Tat je pa mirno odgovoril: Kaj bodele streljali, ko še vstati ne morete. Pobral je, kar mu je bilo všeč in odšel.

(Križa v celovškem mestnem zboru.) Jedva je odstopil župan dr. Posch, že sta dva druga mestna odbornika odložila mandata. Strastna nasprotnika Slovencev Haderer in Birnbaum sta se naveličala mestnega odborništva. Govori se, da odloži še več družih svoje mandate. Novi župan dr. Neuner bode najbrž kmalu odžupanil. Nemški nacionalsci že imajo v dr. Lemischu izbranega naslednika.

(Srbski kralj v Trstu.) Iz Aten, kamor je bil potoval srbski kralj Aleksander k prirejenim olimpijskim igram, se je v nedeljo pripeljal kralj v Trst. Kralj je bil z Reke se pripeljal po železnici. Na kolodvoru je vsprejelo kralja več dostojanstvenikov. Zbralo se je tudi mnogo slovenskih prebivalcev, ki so pozdravili kralja v veliko jezo Italijanov z živioklici.

(Rumunski kralj in kraljica v Trstu.) Minulo soboto sta rumunski kralj in kraljica bila prišla v Trst. Oglevala sta si mesto in okolico. Prebivalstvo ju je povsod spoštljivo pozdravljalo. V nedeljo sta kralj in kraljica vsprejela deputacijo Rumunov, katerih biva kacic 200 v Žejanah v predgrajski občini.

(Slovenščina pri uradih na Primorskem.) Govori se, da je pravosodno ministerstvo zaukazalo uradnikom na Primorskem, da se imajo v gotovem času vsi priučiti slovenščini ali hrvaščini.

(Nova cerkev v Gorici.) V Gorici se je nameravalo zgraditi novo cerkev na starem pokopališču. Denar za zgradbo cerkve, 200 tisoč goldinarjev, naj bi se bil nabral. Ta cerkev se pa najbrž ne bode gradila, ali vsaj Slovenci ne morejo skladati zanjo. Mestna občina drugače namreč ne da prostora, da se jej zagotovi patronat s posebnim ustanovnim pismom. To pa občina zahteva jedino zaradi tega, da se bodo pri novi cerkvi nastavljali samo italijanski duhovniki, slovenščini se pa ondu ne bode dovolilo prostora.

(Trgovsko in obrtno podporno društvo) osnujejo Slovenci v Gorici. Ta združba bode imela namen privabljati v Gorico slovenske trgovce in obrtnike in jih podpirati, posebno take, ki se bavijo s stroko, za katero dosedaj v Gorici še ni slovenskega domačina. Tako bi bilo nujno potrebno, da se naseli v Gorici kak trgovec z blagom na meter, z manufakturnim blagom in tkaninami, trgovec z norinberškim blagom in trgovec s kolonijalnim blagom na debelo. Laški trgovci s kolonijalnim blagom delajo velikanske kupčije in si zaslužijo tisočake. V Gorici tudi ni slovenskega zlatarja, urarja in brivca. Ker so goriški Slovenci jako zavedni, bi gotovo podpirali slovenske trgovce in obrtnike, in ni dvoma,

da bi ti dobro izhajali. Italijani bi pa ne bili več potem tako prevzetni, ko bi videli, da Slovenci niso več prisiljeni pri njih kupovati. Če se v Gorici naseli dosti slovenskih trgovcev in obrtnikov, bode marsikakemu prevzetnemu Italijanu huda predla. Novo društvo bode dajalo potrebna pojasnila trgovcem in obrtnikom, ki se hočejo nastaniti v Gorici.

(Razbit c. kr. orel.) Pet c. kr. uradnikov je pred več časom v Gorici nad neko tobakarno razbilo cesarskega orla. Tabla je bila vpognjena baš čez začetnice „F. J. I.“ Začela se je bila preiskava, a sedaj je vse utihnilo. Goriška „Soča“ v poslednji številki poprašuje, kako je s to stvarjo?

(Hrvatska gimnazija) se je preselila z Reke na Sušak v veliko veselje Madjarov in Italijanov, katere je hrvatska gimnazija na Reki posebno bodla. Kriva je temu, da se gimnazija preseli, hrvatska vlada, ki bi bila lahko na Reki zanj doblila poslopje, da je to resno hotela.

(Nove istrske železnice.) V kratkem predloži vlada državnemu zboru načrt zakona za zgradbo železniških prog Trst-Kanfanar in Milje-Sv. Rok.

(Razpor mej Lahi v Bujah.) V Bujah v poseškem okraju v Istri so se Italijani razcepili v dve stranki poljedelsko in obrtnijsko. Ti dve stranki se pa grozno sovražita in pretepi mej njima bili so na dnevnem redu. Okrajno glavarstvo je ukrenilo izredne naredbe v ohranjenju javne varnosti.

Druge avstrijske novice.

(Zupanom na Dunaji) je bil dne 18. t. m. z 96 glasi voljen dr. K. Lueger. Izjavil je takoj, da volitev vsprejme. Omenjal je, da je v kratkem času štirikrat voljen za dunajskega župana in da so dvakrat vsi dunajski volilci izrazili svojo voljo. On se nadeja, da se vlada ukloni volji ljudstva, katerega je sama klicala za razsodilo. Njegova izvolitev ni boj mej njim in grofom Badenijem, temveč je del boja, ki se bje za osvojenje krščanskega ljudstva in nezavisnost naše domovine Avstrije. V tem boju vedno stati je dolžnost vsacega Nemca, vsacega krščanskega moža, vsacega dobrega Dunajčana in vsacega patrijotičnega Avstrijca. Omenjal je posebno, kako Madjari delujejo proti Avstriji in Dunaju. Končal je z željo, da se da narodu, kar je narodovega. Nemštva dr. Lueger v svojem govoru ni toliko naglašal, kakor ga je bil po svoji drugi volitvi. Podžupana še niso volili, toraj bode okrajni glavar Friebeis vodil še nadalje mestne uprave, dokler se ne reši vprašanje o potrditvi župana.

(Spremembe v grbih avstrijskih nadvojvod.) Cesar je odredil, da se iz grba avstrijskih nadvojvod izpustita grba Benetek in Milana in nadomestita z dolenjeavstrijskim grbom, katerega dosedaj ni bilo v nadvojvodskem grbu.

(Volilna reforma.) Sedaj se v državnem zboru obravnava o volilni reformi in kakor kaže, se bode vsprejela, kakor je sklenil odsek. Mladocihi in pa protisemitje zahtevajo občno volilno pravico. Slovenski poslanec Pfeifer pa pravi, da ni za občno volilno pravico, ako bi se ne volilo po stanovskih skupinah.

(Pokojnina vdov višjih državnih uradnikov.) Minoli teden se je posvetoval državni zbor o novem pokojninskem zakonu. Dolga razprava je bila o pokojninah uradnikov najvišjih treh činovnih razredov. Vlada je predlagala za te vdove 5000, 4000 in 3000 gld. Finančni minister je te pokojnine s tem opravičeval, da so te vdove vajene boljšega življenja in pa da jih ni veliko. Dr. Menger je predlagal 3000, 2600 in 2200 gld., dr. Fuchs pa 2000, 1800 in 1600 gld. Obveljal je Mengerjev predlog. Vlada preti, da sedaj predloga ne predloži v potrjenje. Od slovenskih poslancev je za Fuchsov predlog glasoval gospod Koblar, proti njemu pa grof Hohenwart, Klun, Povše, Pfeifer, Višnikar in Kušar. Gosp. Ferjancič, štajerski in primorski deželni poslanci se pa niso udeležili glasovanja.

(Državno sodišče.) Opavski mestni zastop je bil o svojem času izrekel protest proti temu, da dr. Luegerja niso potrdili za župana. Vlada je pa dotični sklep obustavila. Proti temu se je pritožila mestna občina na državno sodišče, ki je ustreglo njeni želji.

(Papežev nuncij Agliardi) je na poseben poziv odpotoval v Rim. V političnih krogih se govori, da pride na njegovo mesto nuncij Farnassi. Agliardi pride v maju še toliko na Dunaj, da se poslovi. Prestavljen bode potem na kako drugo diplomatsko mesto. Z Dunaja pojde, ker se je hudo zameril s svojim postopanjem ogerski vladi.

(Tirolski namestnik grof Merweld) baje kmalu odstopi. Zameril se je na Dunaju, ker ni ničesar poročal o prihodu italijanskih begunov, tako, da je vlada vse še le izvedela od žurnalistov. Vladi nikakor ni prav, da ni bila poučena, kajti sicer bi bila kaj ukrenila, da se zabrani prihod Italijanov brez potnih listov čez mejo. Ti italijanski beguni Avstriji niso prijetni gostje in v Rimu so se malo zamerili, da jih avstrijska oblastva niso zavrnila. — Poleg tega je pa tirolski namestnik močno prišel navskriž z grofom Badenijem zaradi tirolskih Italijanov. Namestnik je odločno proti temu, da bi se Italijanom kaj dovolilo, grof Badeni je pa za spravo z njimi.

(Spomenik Palackemu.) Leta 1898. mine 100 let, kar se je rodil dolgoletni vodja češkega naroda Palacky. Njegovi častilci so sklenili to stoletnico s tem proslaviti, da se postavi dostojen spomenik temu možu. V ta namen se je osnoval poseben odbor, kateremu je na čelu praški župan.

(Češki ulični napisi v Karlinu.) Praške predmestne občine Karlin zastop je jednoglasno in brez vsake debate sklenil, da se napravijo jedino češki ulični napisi.

(Kompromis na Moravskem.) V tej deželi so skoro tri četrtine prebivalstva slovanske narodnosti, a v deželnem zboru imajo pa Nemci večino. To prihaja od tod, da veleposestvo voli Nemce. V veleposestvu so tri stranke: češka, srednja in nemškoliberalna. Srednja se tudi bolj nagiblje na nemško stran in bi se vendar dala pridobiti tudi za kak kompromis s Čehi, ako bi vlada nanjo vplivala v tem smislu. Dosedaj so običajno srednja stranka in nemški liberalci sklenili kompromis pri vsacih volitvah. Letos se pa nekaj govori, da hoče srednja stranka, da se iz veleposestva voli v deželni zbor tudi nekaj Čehov. Nemci vsled tega večine še ne zgube, a vendar bi bili tako oklenjeni, da bi ne mogli več odpraviti vseh čeških teženj. Zato je pa v nemškem taboru že velik hrup in zlasti baron Chlumecky z vsemi silami deluje, da se ne volijo Čehi v skupini veleposestva. Vsa stvar je odvisna od vlade. Če bode grof Badeni zastavil za Čeha svoj vpliv, bode srednja stranka volila nekaj Čehov, če ga pa ne bode, jih pa ne bode. Deželnozbornske volitve bodo torej pokazale, če je grof Badeni zares kaj naklonjen Čehom, če imajo prav tisti češki poslanci, ki vlado podpirajo, ali ne.

(Poljski poslanec Lewakowski) je bil pred zadnjo nedeljo sklical shod volilcev v Levovu in pojasnil, zakaj je bil izključen iz poljskega kluba. Shod mu je izrekel zaupnico in mu naročil, naj ne vstopi v klub, dokler bodo v njem odločevali plemenitaši.

(Demonstracija v Zagrebu.) Dne 20. t. m. vrnil se je v Zagreb zaradi zažiganja madjarske zastave obsojeni vseučilišnik Balasko. Dijaki in delavci so priredili tem povodom velike demonstracije. Policija je z orožjem ljudij razganjala. Tri delavce so zaprli, mnogo je pa ranjenih. Prebivalstvo je silno razdraženo zaradi surovega postopanja policije. Okna županovemu stanovanju so razbili.

(Dalmatinski Italijani) so jednaki junaki, kakor goriški. Po ulicah v Zadru napadajo s kamenjem Hrvate in jim mažejo hiše. Povsod se kaže vzvišena italijanska kultura.

(Gimnazija v Tešinu.) Te dni je bila na Dunaju pri ministerskem predsedniku in učnem ministru deputacija pod vodstvom poslanca Swieżyja ki je prosila, da se poljski zasebni gimnaziji v Tešinu prizna pravica javnosti. Ministra sta odgovorila, da morajo počakati, da se pokaže, kako se gimnazija razvije, potem bode vlada že storila, kar predpisuje zakon.

(Bosna na ogerski razstavi.) Dva milijona goldinarjev je odločila bosenska vlada za udeležitev pri madjarski razstavi. Vse pridelke in izdelke Bosne in Hercegovine izlože na razstavi in revnejšim prebivalcem se bode nekaterim za

pot plačalo, da pojdejo v Budimpešto. Sploh bosenska vlada vse stori, da bi Bošnjake navdušila za Madjare. S podporo bosenske vlade izhaja v Serajevi in sicer jako lep leposloven list s podobami „Nada“, ki dela vedno silno reklamo za madjarstvo. Ne le, da sedaj že opisuje Budimpešto in nameravano razstavo, temveč obširno poroča o vsakem literarnem in kulturnem napredku Madjarov, mnogo obširneje kakor o napredku slovanskih narodnostij, prav kakor bi bili Madjari najbližnji sorodniki Bošnjakov. Vse to se gotovo ne godi brez kakega posebnega namena. Nekateri mislijo, da se že dela na to, da se Bosna neposredno postavi pod ogersko upravo. Seveda potem se bo tudi poskusilo s pomadjarjenjem v Bosni, kar bi pa najbrž težko šlo.

Ogled po širnem svetu.

(Kataliki v Črnigori.) Črnogorski knez Nikita je dovolil katalikom, da smejo na Cetinju zidati svojo cerkev in jim celo obljubil v to precejšno podporo.

(Francozi in Nemci.) Pruski generalni štab sedaj izdaja razne spise in pisma pokojnega maršala Moltkeja. Iz objavljenih pisem je razvidno, da je feldmaršal Moltke že 1857. leta izdelal nekaj navod, kako naj Prusi postopajo, kadar pride do vojne s Francijo. Tedaj je Moltke še računal na pomoč Avstrije. Pozneje je do 1870. leta izdelal še dvajset taci navodov, v katerih je pa že računal s tem, da bode Avstrija ostala nevtralna, ali bode pa pomagala Francozom. Nemci so se torej več kakor deset let pripravljali za to vojno. Zato je pa tudi gotovo, da so jo Nemci povzročili.

(Leon Say), znani francoski državnik in najboljši francoski finančni minister je umrl v Parizu v starosti 70 let. Znan je tudi kot narodnogospodarski pisatelj. Say je bil eden največjih nasprotnikov sedanje francoske vlade.

(Sicilija) je namesto vojaških sodišč dobila civilnega komisarja z obširnimi pooblastili. Novi komisar ima oblasti kakor kak minister. Smel bode vpeljati marsikake premembe, da se vlade vprašati ne bo treba. Njegovo stališče pa ne bode lahko, kajti razmere v deželi so jako slabe. V Rimu so spoznali, da z vojno silo še ni nič opravljenega in zato pa hočejo z lepa potolažiti sicilijansko prabivalstvo. Sedanja vlada ne misli hoditi po potu, po katerem je hodil Crispi.

(Crispi pride na zatožno klop.) Bivši italijanski ministerski predsednik Crispi se bode moral pred sodiščem zagovarjati zaradi raznih sleparij, katere se je zakrivil za svojega vladanja. Po vseh ministerstvih se sedaj skrbno preiskujejo nerednosti prejšnje vlade, da se nabere gradiva, da se začne proti Crispiju in morda še nekaterim drugim bivšim ministrom kazenska preiskava. To je morda tudi vzrok, da nemški cesar ni hotel Crispija sprejeti v avdienci. Stvar je pa jako neprijetna za kralja, ki je imel v Crispija veliko zaupanje in ga je vedno podpiral.

(Trikupis), bivši grški ministerski predsednik, je umrl v 64. letu. Pokojnik je bil večkrat ministerski predsednik. Za zadnjega svojega ministrovanja je državo pripeljal do finančnega poloma, ker je njegova vlada preveč trosila za vojaščino in mornarstvo v domišljiji, da je Grška poklicana za naslednico Turčije.

(Na Španskem) so bile nove volitve za zbornico poslancev. Konservativna vlada je dobila veliko večino, kajti voljenih je 323 konservativcev, 87 liberalcev, 10 karlistov in 3 republikani. Te volitve so se vršile z velikim vladnim pritiskom in ne izražajo pravega narodnega mišljenja.

(Turški dijaki na evropskih šolah) se seveda navadijo evropskih šeg in navad in potem, ko se domu povrnejo, navadno delujejo na to, da se vpeljejo v Turčiji evropske uredbe. To pa turški vladi ne ugaja in je zato poklicala domu vse turške dijake, ki študirajo na državne stroške na visokih šolah v drugih evropskih državah. Sedaj pa ne bodo več Turke na državne stroške pošiljali na evropske visoke šole.

(Petdesetletnico svojega vladanja) slavi dne 6. maja perzijski šah. Ruski car mu je tem povodom že podaril več topov in streljiva.

(Rusija in Kitaj.) Mej Rusijo in Kitajem se je baje sklenila neka pogodba, ki bode jako

povzdignila vpliv Rusije v vzhodni Aziji. Iz hvalnosti, da je Rusija ji pomagala pri plačevanju vojne odškodnine Japanu in pripravila Japonce, da so kitajski državi zopet odstopili polotok Liautung, je kitajska vlada dovolila Rusiji, da sme po Kitajskem nabirati vojake, kupovati konje in porabljeni kitajska pristanišča. Pristanišče Port Arthur sme Rusija rabiti kot vojno pristanišče za svoje ladje. Ko bi temu druge države preveč ugovarjale, bode pa Kitajsko Rusiji prepuščeno za vojne namene kako drugo pristanišče. Rusija se zavezuje, da bode pomagala Kitajcem, ko bi imeli vojno. Kitajska vlada je nadalje dovolila ruskim častnikom svobodno gibanje ob svojih vzhodnih mejah in ruskim ladijam svobodno vožnjo po reki Jalu in njenih pritokih. Od sibirskih železnice bode Rusija gradila stransko progo preko Kitajske do morja. Na jugu Vladivostoka dovoljuje Kitaj Rusiji zasedati nekatere kitajske kraje. Da bode Rusija imela dobiček od svoje sibirskih železnice, bode Kitajci otvorili svoja trgovišča za rusko blago. Nekaj stotin ruskih častnikov pojde v Kitaj, da bode izvežbali kitajsko vojsko. Če je res, da se je sklenila taka pogodba, bode Kitaj popolnoma odvisen od Rusije in ne bode dolgo, da bode kitajski cesar le še nekaj podkralj, podložen ruskemu carju.

(Reforme na Kubi.) Španci so menda naposled le prišli do prepričanja, da s silo Kube ne bodo mogli dolgo obdržati. Nade, ki so jih stavili v generala Weylerja so jih tudi varale. Vlada zato reši že pripravljene načrte zakonov za politično preobnovo na Kubi in Portoriki. Tema otokoma hoče se dati večja samouprava.

Dopisi.

(Ijubno. (Raznoterosti). Lesna trgovina pri nas vedno bolj hira. Deloma so lesi že močno iztrebljeni in naše lesoreznice ne režejo več platnic, temveč le plataničice. Ako je pa blago slabše, tedaj mu je pa slabša tudi cena. Zeló pa upliva na našo nekelej tako razvito in živahno lesno trgovino tudi Bosna. Tamkaj je mnogo dobro zarašenih lesov, ki so se začeli polagoma sekati. Les se potem spravlja do Save in še dalje. Vsled tega cena našemu lesu tako močno pada, da je prav težko pri tej kupčiji še kak vinar vjeti. Čez nekaj let pa utegne trgovina z lesom, ki je svoje dni toliko dobička našemu kraju donajala, popolnoma propasti. Zato bi se naj ljudje tembolj poprijeli živinoreje; lepa in dobro pitana živina bode vedno svojo pošteno ceno imela. Tudi se sadijerejo bi se lahko nekoliko bolj pečali. Sicer se vidijo že kjer bodi novi nasadi, vendar pa bi se lahko v tem oziru še mnogo več storilo, tudi pri nas nikjer ne manjka prostora za sadno drevje. Le nekoliko večje probuje bi bilo treba. Zato pa tudi prav močno obžalujemo, da so prenehala predavanja o sadje-reji, kajti to moramo pripoznati, da so se ravno po teh predavanjih ljudje nekoliko zdramili. Taka predavanja bi bila vsako leto neobhodno potrebna, kajti je to edini pot, po katerem je mogoče ljudi za to tako imenitno reč navdušiti ter jih tudi podučiti, kako je drevje saditi in oskrbovati.

Društveno življenje je pri nas kaj suho in enolično. Vsaj pa tudi v našem trgu nimamo niti enega društva, ki bi kedaj kakšno veselico priredilo. Zato nas je vest, da se namerava ustanoviti bralno društvo, prav oveselila. Da bi se to le skoraj zgodilo. Tako društvo bi bilo pri nas jako potrebno in bi tudi mnogo koristilo. Ljudje bi se tako bolj privadili čitanju časopisov in dobrih knjig. Sedaj je pa v tem oziru nekoliko žalostno, kajti če bi tudi kdo hotel kako knjigo čitati, tako mu jo je težko dobiti, ker nikjer ni prave knjižnice; svojih knjig pa tudi vsak rad ne posojuje. Le gosp. župnik so toliko prijazni, da ljudem knjige izposojujejo, za kar se jim izreka presrečna zahvala. Kadar pa bomo imeli bralno društvo, takrat vstanovimo si tudi posebno knjižnico, iz katere bode potem lahko vsak dobil knjigo, kakoršno bode želel. Pa tudi primerne društvene zabave bodo na prebivalstvo gotovo prav dobro uplivalo.

Planina, dne 16. aprila 1896. Vršile so se lanske jesen pri nas občinske volitve in bilo se je nadjati, da nas bodo te volitve rešile jarma,

v kterega smo zabredli od tega časa, odkar je zasedel županski stol gospod Šešerko. Up pa se nam ni uresničil, ampak gospod Šešerko zmagal je s svojimi „feuerwehrmani“ in na Planini bodo za naprej odvisni ljudje od milosti trgovca Šešerka. Odkar se je odpovedal gospod Adamus županovanju, nastal je na Planini neki turški pašalik, in paša Šešerko izkazuje le svojim podvržencem še sem ter tje kako milost, drugi pa so izdani njegovej pravičnosti. Kaka da je ta pravičnost sledi iz nastopnega:

Lani je prosila posestnica gostilne „zur Traube“ za dovoljenje točenja v svoji hiši na Planini, kjer se je točilo že od 1866. leta. Vsled smrti matere te posestnice je koncesija ugasnila, in lastnica je prosila to koncesijo na svoje ime. Vsaki človek bi si mislil, da v tem obziru ne bode nikakoršnih zaprek, toda človek obrača paša Šešerko pa obrne. Sklical je svoje kimovce v sejo in jim začel pojasnevati, da hiša ni sposobna za žganjetočje, da tudi ni več potrebe za to koncesijo. Pritrjevali so mu tudi v tem smislu občinski odborniki, in sklenil se je sklep, da se naj prošnja odbije. Zgodilo se je to, kar ni nihče pričakoval, koncesija točenja se ni potrdila. Lastnica se je seveda pritožila.

Na tem samem bi ne bilo nič, a zdaj pa pride druga mera.

Med tem časom, ko je bil rekurz lastnice „zur Traube“ v Gradcu, prosil je Šešerko sam za pravico žganjetočja v svoji hiši. Prošnja pride, kakor to postava zahteva, na občinski odbor, da izrazi on svoje mnenje, je-li ta obrt potreben ali ne. Toda sedaj se sklene v seji občinskega odbora, da je Šešerkova hiša sposobna za to koncesijo in da je naenkrat — dva meseca pozneje — potreba za žganjetočje na Planini. Ta sklep se odpošlje glavarstvu v Brežice in c. kr. namestniški tajnik in vodja breškega glavarstva g. F. Tax podelil je Šešerko-tu, dobro vedoč, da je rekurz lastnice „zur Traube“ v Gradcu in še ni rešen, žganjetočje v hiši Šešerko-ta, koja je proti gostilni „zur Traube“ to, kar kurnik proti palači.

Lastnica gostilne „zur Traube“ dobila je sicer pravico do točenja pristnih likerov in samo pristnega žganja, toda Šešerko porabil je svojo oblast kot planinski župan, ter si pridobil na nečuden način pravico do neomejene pravice točiti žganje.

Ta slučaj pa je tudi živ dokaz postopanja g. Taxa in ako se je več enakih slučajev zgodilo, potem so bile pač opravičene pritožbe, ki smo jih čitali v zadnjem času v „Südsteirische Post“. Vam pa, gospod Šešerko, bomo za naprej gledali bolj na prste ter vsaki slučaj vašega županovanja naznanili javnosti, da vam ne bode preveč zrasel greben.

Iz Bočne ob Dretli. Pred kratkim ustanovili so tukajšnji rodoljubi „Kmetijsko bralno društvo“ z namenom, pospeševati umno kmetijstvo in širiti mej ljudstvom koristno berilo. Dne 12. t. m. vršilo se je odprto zborovanje tega društva, v prostorih tukajšnje šole, ktero se je prav povoljno obneslo, kajti celo iz Gornjegrada, je kljub jako neugodnemu vremenu, došlo več ondotnih rodoljubov, kateri so v prospeh umnega kmetijstva in napredka sploh, v vsakem oziru vneti podpiralci. Po jedrnatem odprtem govoru gospoda učitelja Božidara Dediča, v kojem je povdarjal potrebo in korist umnega kmetijstva in bralnih društev; pričelo se je vpisovanje udov, katerih je takoj 45 pristopilo, in upati je, da se to število še precej pomnoži. Za tem sledila je volitev odbora, v kojega so bili izvoljeni: za načelnika, Božidar Dedič; namestnika, Ignac Natlačan; blagajnik, Franc Riglic; tajnik, Franc Podbrežnik; oskrbnik, Ivan Pevac in odbornike Peter Ručigaj, Anton Levar in Ivan Pavlin. Po dokončani volitvi bila je prosta zabava v krčmi g. Ivana Purnat, katera je pri rujni kapljici, trajala pozno v noč. Mej raznimi napitnicami, povzel je besedo novoizvoljeni gosp. načelnik in opomnil zbrane goste, naj bi se ob priliki te otvoritve tudi spomnili naše prekrstne družbe sv. Cirila in Metoda, kar se je z veseljem sprejelo, in v koji namen se je nabralo 18 kron. Želeti je pač mlademu društvu, da bi vrlo napredovalo, in da bi se več enakih ustanovilo v tukajšnjem okraju.

Narodno-gospodarske novice.

(Posojilnico) po Reiffenisenovem sistemu so osnovali te dni v Spletu v Dalmaciji. To je za Dalmacijo jako važen dogodek, kajti to je prva posojilnica v tej deželi.

(Sladkor) se je nekoliko podražil. Temu je kriva vojna na Kubi. Na tem otoku se je izdelovalo mnogo sladkorja iz sladkornega trsa. Vstaši so pa pokončali sladkorne tovarne in trsne nasade na polju. Od 367 sladkornih tovarn, ki so bile na Kubi, sedaj delujejo še samo tri.

(Nov stroj za molžo.) Kakor poroča „Berl. Tagblatt“ je neki pl. Leval iznašel stroj, s katerim se molzejo krave. Taki stroji se že rabijo na Levalovi graščini pri Stockholmu. Stroj se priveže na kravo in tehta 14 funtov. Stroj deluje na način, kakor bi sesal. Stroj, katere ima Leval, goni poseben motor. Mleko teče po posebni napravi v vedro, ki je vdolano v stropu hleva, tako, da se mleko nasmetiti ne more.

(Francosko ministerstvo) je prepovedalo uvoz jetičnih krav v Francijo, ker se ta bolezen rada prenese na ljudi. Na meji živinozdravniki s cepljenjem skušajo živino, če je zdrava.

(Obnovenje vinogradov z ameriškimi trtami.) Vse ameriške vrste trt niso jednako uporne proti trtni uši in tudi vsaka vrsta ni za vsako zemljo. Najuporniša je Rotundifolia, katere se trtna uš nikakor ne prime. Za njo so pa posebno dobre vrste Riparia, Riepestria in Berlandiera. Riparia vspeva na močno, globoki, vlažni in malo oprani zemlji, Riepestria na slabši, kameniti, suhi in malo apneni zemlji, Berlandiera pa na apneni zemlji.

(Za sadjerejce.) Na vrt ne zasajaj preveč vrst sadja, ker kupovalci ne marajo za preveč vrst sadja. Zasadi torej rajši manj pa dobrih vrst. Pri tem je seveda gledati, da se zasajajo take vrste, ki v dotičnem kraju vspevajo.

Razne stvari.

(Nadvojvoda Josip — doktor modroslovja.) Budimpeštansko vseučilišče bode povodom tisočletnice ogerske države imenovalo več častnih doktorjev. Med drugim bode za častnega doktorja modroslovja imenovan nadvojvoda Josip, ki je spisal slovnico cigancine in jako pospešuje madjarsko slovstvo.

(Kraljevi princ — duhovnik.) Saksonski princ Maksimilijan študira bogoslovje v Eichstättu in bode letos v mašnika posvečen.

(Nove smodke.) Namesto dosedanjih kub po 6 kr. se s 1. dnem maja začne prodajati po tobačnih trafikah nova vrsta smodk, operas imenovane, ki bodo tudi po 6 kr.

(Umrli je) na Dunaji znani židovski milijonar baron Hirsch v starosti 65 let. Njegova zapuščina ceni se na 300 milijonov. Ker ni imel otrok, je baje svoje imetje zapustil v židovske narodne namene. Pokojnik je obogatel na ne baš pošten način. Za žide je pa že mnogo storil v svojem življenju.

(Častnim članom) je imenovala dunajska „Freiwillige Rettungsgesellschaft“ dvornega svetnika g. Frana Šukljeja zaradi njegovega delovanja v pomoč po potresu poškodovanim Kranjcem.

(Hrvatski slikar Mihalović) slika cerkev sv. Katarine v Aleksandriji in s svojimi deli vzbuja občno pozornost. Umetnik je še mlad; ima jedva 35 let ter biva največ na tujem.

(Kolera) se je pokazala v Aleksandriji v Egiptu. Umrlo je že več ljudi. Nevarnost je, da ne bi se zanesla na Reko ali pa v Trst.

(Velika nesreča) prigodila se je v cerkvi v Zerini na Bolgarskem. Mej božjo službo je jelo goreti. Ljudje so drli iz cerkve in so nekatere pretisnili, druge pohodili. 25 jih je mrtvih, več pa težko poškodovanih.

(Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) so poslali od 28. dec. 1895. do 21. marca 1896: Podružnica za Poljsko dolino 25 gl.; g. A. Podboj v Ribnici iz nabiralnika 16 gl.; g. Mih. Pesjak v Kamni Gorici 5 gl.; g. Iv. Sapla v Ajdovščini 4 gl. 30 kr.; „nadporočnik“ 5 gl.; Cerkljsko-planinska ženska podružnica 81 gl.; g. župnik L. Jenko 2 gl.; Sentjabsko-trnovska ženska podružnica v Ljubljani 645 gl.; g. Jožef Agrež v Brežicah 19 gl.; g. Peter Novak v Slov. Bistrici 4 gl.; moška podružnica na Vrhniki 40 gl.; ženska podružnica na Vrhniki 50 gl.; g. Blaž Grča, župnik v Šempasu, 4 gl. 40 kr.; ženska podružnica v Dornbergu 14 gl. 95 kr.; gospa Jos. Tollazzi v Logatcu 7 gl.; g. župnik A. Berce v Boštanju 16 gl. 62 kr.; podružnica v Gornjem Gradu 25 gl.; Kropinsko-kamnogoriška podružnica 36 gl.; Mohorjani v Beli Peči 50 kr.; g. dekan Iv. Muravec v Cerkljem 5 gl.; podružnica v Cerkljah 22 gl. 39 kr.; g. Hočevan v Cerkljah 6 gl. 10 kr.; g. Vavken v Cerkljah 4 gl. 63 kr.; Mohorjani v Črnomlju 1 gl.; g. žup. Šmrečnik v St. Ilju 2 gl.; g. M. Lah 1 gl. in g. notar Kacič v Sošanju 3 gl.; Solčavski Mohorjani 8 gl. 60 kr.; Kranjska moška podružnica 23 gl. 40 kr.; „Zaveza zagorskih Slovencev“ 100 gl.; g. Mate Kenič v Orehku 1 gl. 40 kr.; g. Fr. Cukljati v St. Gotardu 4 gl.; Tržaška žen-

ska podružnica 342 gl.; Goriška ženska podružnica 100 gl.; g. Fr. Ferjančič v Ljubljani 1 gl. 50 kr.; sl. posojilnica v Metliki 5 gl.; g. polkovnik V. Kranjc v Tarnovu 1 gl.; sl. uredništvo „Slov. Naroda“ v Ljubljani nabralo 525 gl. 87 kr.; sl. društvo „Sokol“ v Ljubljani 10 gl.; sl. posojilnica v Mozirju 25 gl.; moška podružnica na Vrhniki 12 gl. 44 kr.; ženska podružnica na Vrhniki 14 gl.; g. I. Gruden na Vrtniki 2 gl.; podružnica v Podgradu 17 gl.; g. dekan A. Rogac 5 gl.; Mohorjani v Hrušici 2 gl. 40 kr.; g. Stef. Jenko 1 gl.; ženska podružnica v Črnomlju 61 gl. 20 kr.; moška podružnica v Postojni 100 gl.; g. prof. dr. Gregor Krek v Gradcu 100 gl.; g. prof. Stifter v Kalugi 2 gl.; g. g. kurat I. Zupan v St. Petru 2 gl.; Pivška podružnica iz nabiralnika 3 gl. 10 kr.; g. dekan I. Lavrenčič v Šmartnu 5 gl.; g. Cerar v Blagovici 3 gl. 30 kr.; g. Rih. Sevar v Zagorju ob Savi 5 gl.; Senkavsko-frančiškanska ženska podružnica v Ljubljani po gospé dr. Tavčarjevi 239 gl. 20 kr.; g. notar I. Plantan v Ljubljani 5 gl.; g. novomeški župan Fr. Perko 1 gl.; Mohorjani v Gorici 4 gl. 60 kr.; sl. posojilnica v Radečah 10 gl.; podružnica na Vranskem 30 gl.; „prijatelj naše družbe“ v Trzinu 6 gl.; ženska podružnica v Ajdovščini 76 gl.; podružnica v Velenjah 100 gl.; podružnica v Železnikih 19 gl.; iz Idrije stava 1 gl.; moška podružnica v Kobaridu 20 gl. in g. A. Mašera 5 gl. 30 kr.; sl. ured. „Mir-a“ v Celovcu nabralo 197 gl. 90 kr.; sl. odbor „Slov. zveze“ v St. Petru pri Gorici 4 gl. 50 kr.; g. Sebenikar na Rakeku 10 gl.; podružnica v Lehnju 25 gl.; sl. hranilnica za Sv. Lenart na Kor. 8 gl.; g. V. Rohman, tovarnar v Ljubljani, 300 ročnih pletarčkov; g. c. kr. učitelj S. Stegnar v Ljubljani zaboj knjig; Vipavska podružnica 2 gl.; poslanec A. Koblar 100 gl.; Letnarjev Ivan v Mengšu 3 gl.; pri g. Sršenu v Ljutomeru nabranih 8 gl. 75 kr.; sl. posojilnica v Gornjem Gradu 5 gl.; podružnica Loski Potok 48 gl.; g. I. Ušaj v Črnicah 1 gl. 11 kr.; sl. posojilnica v Kamniku 30 gl.; gospa dr. Tavčarjeva v Ljubljani nabrala 11 gl. 84 kr.; sl. posojilnica v Mariboru 100 gl.; podružnica v Beljaku 9 gl. 80 kr.; podružnica v Metliki 9 gl. 50 kr.; g. notar Hudovernik v Kostanjevici 22 gl. 50 kr.; Mohorjani begunjski 5 gl.; podružnica v Mokronogu 15 gl.; moška podružnica v Gorici 50 gl.; Neimenovanec z Dolenjskega 10 gl.; g. Lego iz Prage 2 dolarja; g. duhovščina ljubljanskega mesta 216 gl. 50 kr.; g. g. prof. Ant. Kržič za 100 gl. knjig; Neimenovanka iz Velenja 40 gl.; sl. posojilnica v Slov. Bistrici 10 gl.; g. M. Cagran v Ljutomeru 3 gl.; sl. posojilnica v Pisceh 5 gl.; podružnica na Greti 15 gl. 55 kr.; g. Drag. Hribar, lastnik tiskarne v Celju, 5 gl.; sl. okr. posojilnica v Mokronogu 15 gl.; prva belokranjska ženska podružnica 23 gl. 15 kr.; Ormoška ženska podružnica 57 gl. 51 kr. — Ker so potrebe naše družbe letos posebno velike, tedaj podpisano blagajništvo uljudno prosi vse Slovence, da naj se podvoji rodoljubna požrtvovalnost. Bog plačaj mila arca!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Koledar.

Sobota (25.) Marko, evangelist; Ermin, škof. — Nedelja (26.) III. povelikonočna. Varstvo sv. Jožefa. — Ponedeljek (27.) Peregrin, duhovnik; Anastazij, puščavnik. — Torek (28.) Vital, mučenec, Pavel od križa. — Sreda (29.) Peter, mučenec; Antonija, devica in mučenica. — Četrtek (30.) Katarina Sienska, devica; Marijan, mučenec. — Mesec maj, Petek (1.) Filip in Jakob, apostola. — Polna luna dne 27. ob 2. uri 53 minut popoldne. — Dolgost dneva 14 ur 28 minut.

Sejmi.

Dne 27. aprila v Kozjem, Orešju in Dolu. Dne 28. aprila pri Sv. Antonu v Slov. gor. Dne 29. aprila v Imenem (za svinje). Dne 30. aprila na Bregu pri Ptuj (za svinje). Dne 1. maja v Lipnici, pri Sv. Barbari v Halozah, v Ljubnem, Velenju, na Muti, v Celju, pri Sv. treh Kraljih v Slov. gor., v Čirkovcih, pri Sv. Filipu v Veračah in na Spod. Polskavi (za svinje).

Loterijske številke.

Gradec 18. aprila 1896: 37, 6, 78, 77, 9
Dunaj „ „ 33, 58, 90, 83, 36

Zahvala.

Tem potom usojam si najsrčnejšo zahvalo izreči vsem prijateljem in znancem, ki so ljubljeno našo hčer oziroma sestro in svakinjo

Jozefo Usar

za časa nje bolezni obiskavali in tolažili, kakor tudi vsem, ki so ji darovali krasne vence in jo spremljali na zadnjem tuzemskem potovanju.

Mozirje, dne 22. aprila 1896.

(92) 1—1

Žalujoci ostali.

ZAHVALA.

O priliki prebitke izgube mojega nepozabnega sina, gospoda

dra. Vatroslava Oblak-a

došli so mi od blizo in daleč izrazi globokega sočutja. Prelepi venci, mnogoštevilna udeležba pri pogrebu in resnobni govori utešili so vsaj nekoliko zadeto srce.

Ni moč vsem častitim prijateljem rajncega, vsem blagim znancem in sorodnikom osebno zahvaliti se, zato izrekam tem potom svojo najglobokejšo zahvalo.

Sosebno se zahvalim visoko častiti duhovščini, preblagemu gosp. dekanu phil. fakultete dr. Bauerju iz Gradca, preblagemu dvornemu svetniku Jagiću in dr. Murku iz Dunaja, slavnemu akad. društvu „Triglav“ in „Celjskemu pevskemu društvu“ ter slavnim „Matici Slovenski“ v Ljubljani in sploh vsem, ki so rajncemu skazali zadnjo čast.

V Celji, dne 18. aprila 1896.

Ignacij Oblak,

(91) 1

oče.

Zahvala.

Slavna „Družba sv. Cirila in Metoda“ v Ljubljani darovala je za tukajšno šolsko knjižnico 20 jako lepih in podučljivih knjig, za katero blagodušno darilo izreka podpisani slavnemu vodstvu „Družbe sv. Cirila in Metoda“ na tem mestu svojo najtoplejšo zahvalo.

Krajni šolski svet Liboje, dne 19. aprila 1896.

Franc Em. Fridrich, predsednik.

Sposoben brusač bodljik

(97) (predilnih kampiljnov), 3—1

kateri ume ravnavati s pantentiranimi Ashwerth pokrovnimi bodlikami (pavolnemi kampilji) se sprejme takoj pod ugodnimi pogoji. Oziralo se bode le na take prosilce, ki razumejo kak slovenski jezik. Ponudbe pošljejo naj se pod šifro „D. št. 100“ upravnistvu „Domovine“ v Celji.

Slama.

V farovžu sv. Mihela pri Soštani se oddaje do 1. majnika t. l. okoli 250 centov dobre krmilne ržene pšenične in ovsene slame (otepov). Cena dunajskemu centu od 1 gl. do 1 gl. 20 kr.

Ivan Govedič, župnik.

Učenca za trgovino sposobnega, poštenih starišev, takoj sprejme J. Vrečko v Posredi (Hörberg). (95) 1—1

Okrožni zdravnik celjske okolice

univ. med. dr. Alojzij Praunseis

naznanja, da je odpotoval v petek v službenih zadevah na Dunaj in se povrne dne 2. maja t. l. ter prične zopet izvrševati svoj zdravniški poklic. (94) 1—1

Razglas.

Ker pri današnjem rednem občnem zboru Savinjske posojilnice v Zalcu dne 22. aprila 1896 ni bilo sklepčno število deležev zastopanih, sklčje se v nedeljo dne 3. maja 1896 ob 3. uri popoldne po § 16 pravil Savinjske posojilnice v Zalcu, drugi občni zbor v občinsko pisarno v Zalcu.

Dnevni red:

1. Predlaganje računov za leto 1895 in volitev 3 cenzorjev.

2. Predlog radi porabe čistega dobička.

3. Volitev novega odbora.

4. Razni nasveti.

Zalec, dne 22. aprila 1896.

(96) 1—1

Načelstvo.

Primerna birmanska darila
priporoča

Franc Čuden

v Ljubljani, Mestni trg.

Največja zaloga nikelnastih, srebrnih in zlatih žepnih ur ter velika izber stenskih ur; zlatih verižic, uhanov, prstanov itd.

Popravila izvršujem natančno in dobro z jamstvom.

(142)

Ceniki zastoj.

Mehanična delavnica, Poljanska cesta št. 31.

Vsa največja kolesarska popravila se popravijo.

Priporoča se in vabi

Franc Čuden v Ljubljani.

Priporočam tudi veliko zalogo kolesov, imam glavno zastopstvo za Kranjsko, najbolj-
ših tovarn

„Styria koles“, „Premier koles“
in več drugih tovarn. Ceniki franko.

Cena letos jako znižana.

Otročja obleka od 1.50—7 gld.

Prva in največja spodnještajerska
zaloga oblek

JOSIP HOČEVAR-ja

v Celji, Graška cesta (Grazerstr.) 19
priporoča svojo veliko zalogo
nepremočljivih plaščev = havelok
raznih barv in velikosti.
Oblek za gospode, dečke in otroke
vsake velikosti in kroja, po le mogoče
— nizki cen.

Velik izbor vseh drugih delov obleke.

Obleko za gospode po meri naredim
v roku treh dni iz najbolj priznanega an-
gelskega, francoskega in brnskega blaga, ka-
terega slednjega imam vedno uzorce v za-
logi po najnovejšem modnem kroju solidno
in po nizki ceni.
Na željo pošiljam uzorce franco. Stor-
jene obleke, če se ne dopadejo rad brez ugo-
vora zamenim. (49)

Plašči = havelok od 7—14 gld.

Najizbornejše in najcenejše
členkaste travniške brane
izdeluje in iz zaloge prodaja poleg drugih
kmetijskih strojev

JOS. LORBER
v Žalcu pri Celju

Cena jednouprežni brani 26 gld.
dvouprežni 32 gld.

Te brane se niso obnesle samo na
travniki z najboljšim uspehom, ampak
tudi na polji pri pomladanski in jesenski
setvi za poravnavo brazd in umetnih gnojih,
kakor tudi še posebno za zrahljanje po
zimski mokrini ali po plohad nastale površne
skorje, kar priča polno priznanjskih pisem.
Dalje proizvajajo vse v livarsko in
strojno stroko spadajoče predmete za žage,
mline in druge obrtniške namene, kakor:
Zobna kolesa (vsake vrste), železna vretena,
logarje, kolobarje za jermena, zamašnjake
(Schwungräder), sploh vse sestavne dele za
stroje; potem razne vlitte plošče, kotle,
uteže, (tudi za ure), rošče, itd. itd.
Cene so nizke, delo pošteno, postrežba
prijazna in točna.

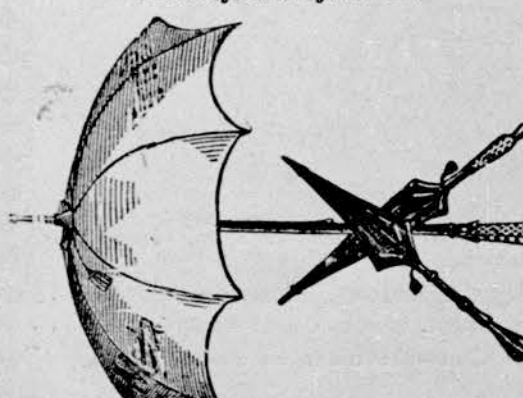
Starolitno železo se kupuje in po dobrih cenah plača.

Milan Hočevvar
trgovina špecerijskega blaga
v Celji, Glavni trg št. 10
nasproti farne cerkve

Priporoča
častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu svoje blago, zagotav-
lja joč dobre in cene postrežbe.

LEOP. SCHARNER
= marelar =
Ungarthorgasse — V PTUJI — Ungarthorgasse

Priporoča svojo veliko zalogo
dežnikov in solčnikov
najlepše izpeljave po zelo znižanih cenah.
Dežnike na debelo prodajam po fabriških cenah.
Prevzamem vse poprave, kakor tudi preoblečenje
bodisi dežnikov ali solčnikov.
= Svoji k svojim! =

Mlin

radi starosti lastnikove prostovoljno na prodaj. — Mlin
ima 4 tečaje in stope ter je poleg vse potrebno orodje.
K mlinu spada tudi 2 orala dobre zemlje. Vse posestvo
leži ob lepi cesti in je le pol ure od železnične postaje
ter blizu trga in v okolici več vasi. Mlin je na veliki
vodi, katere ne zmanjka Zasluzek dober. — Več pove
Matevž Sedoner, Braslovče — Stajersko. (81) 2—2

Nova prodajalnica
zelo pripravna za trgovca, pri kateri je stanovanje s
kuhinja in kletjo, na meji mesta Celje, ob glavni dr-
žavni cesti v bližini so tri tovarne in vojašnica, se
tako odda. — Več pove Anton Nasko v Celji. (82) 3—2

Preselitev obrta.
Podpisani uljudno naznanjam vel. čast. duhovščini
in drugim naročnikom, da sem se z mojim obrtom pre-
selil iz Celja na moje posestvo na
Ostrožno št. 20 pri Celji.
Priporočam se pri tej priliki za naročitev vsako-
vrstnih pozlarskih del, prenovljenje oltarjav, podob,
okvirov in grobnih spomenikov vse dobro in po najnižjih
cenah. Napravjam tudi nove oltarje, tabernakelje, pri-
žnice v vsakem zahtevanem slogu. Pismena naročila
naj se blagovoljno pošiljati pod naslovom (77) 3—3

Franc Hrašovic,
posestnik in pozlatar, Ostrožno št. 20 pošta Celje.

Naturno figovo žganje, dvakrat kuhano 50%
močno liter a 50 kr.
prodaja Franc Pustotnik, posestnik v Blagovici, pošta Lu-
kovica (Kranjsko.)
Vzorec se pošilja franco. (56) 10—7

(34) 25—9 **Ozira vreden zaslužek**
posebne vrste in dolgotrajnosti ponudi se v vsaki fari
razumljivim, krepostnim in spoštovanim osebam. — Pis-
mena vprašanja pod „9.132“, Gradec, poste restante.

Hranilnica in posojilnica v Ptui
registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

BILANCA.

Aktiva:

avstr. velj.

gld. kr.

1	Hiša vl. št. 346 Ptuj	gl. 49005—		
2	Inventar te hiše	3200—	52205	—
3	Hiša vl. št. 52 Ptuj		7250	—
4	Inventar v pisarnici		211	06
5	Posojila 4161 zadružnikom		728091	51
6	Zaostale obresti od posojil		6938	83
7	Naloženi denar v hranilnicah	gl. 5079205		
8	Nevzdig. obresti od tega	45911	51251	16
9	V poštni hranilnici		590	65
10	Menice in tiskovine		131	77
11	Na preplačanem davku		98	99
12	Prehodni zneski		3000	—
13	Gotovina v blagajni dne 31. dec. 1895		7977	91
			857746	88

Pasiva:

avstr. velj.

gld. kr.

1	Glavni deleži od 4174 zadružnikov	gl. 2000—		
2	Uprav. deleži od 4174 zadružnikov	50547—	52547	—
3	Hran. vloge s kapital. obresti vred od 1731 vložnikov		724709	54
4	Za l. 1896 predplačane obresti		7688	60
5	Splošni rezervni fond	gl. 1309385		
6	Spec. rez. fond za slučajne zgube	4968072		
	in ker se je dal ostanek čist. dobička v znesku	gl. 6277457	62774	57
	vsled sklepa današnj. obč. zbora k pos. rez. fondu, znašata oba rezervna fonda vkup	68500—		
7	Penzijski fond za uradnike		2184	05
8	Čisti dobiček leta 1895		7843	12
			857746	88

V Ptuij. dne 31. decembra 1895.

(80) 2—2

V Ptui, dne 31. decembra 1895.

(80) 2—2

Ravnateljstvo.

Zacherlin
deluje čudovito! Mori kakor nobeno
drugo sredstvo — vsakovrstne žuželke,
za to tudi po celem svetu kot jedino enake
vrste slavno in priznано. — Njegova zna-
menja so: 1. zapечатena steklenica, 2. ime
„Zacherl“.

(52) 12—3

Celje: Traun in Stiger
Alojzij Walland
Viktor Wogg
Anton Kolenc
Fran Janesch
Milan Hočevvar
Ferdinand Pellé
Josip Matič
Anton Ferjen
Friderik Jakovitsch
L. Leo Hannak
Karol Gela, lekarna
Fran Zanger
Topoljak & Pečnik
Vranks: Ivan Pauer
Konjice: Jurij Michay
Vojnik: Fr. Zottl
Hrastnik: Alojzija Bauerheim
Konsumno društvo
Ljubno: Fr. H. Petek
Sevnica: A. Fabiani
S. F. Schaik
Ludovik Smole
Zwenkel & Cmp.

Planina: R. Grossler
Lud. Schescher
F. Wambrechtsteiner
Gornji grad: Jakob Božic
Poljčane: A. P. Krautsdorfer
Anton Schwell
Mozirje: Leopold Vukič
Pristava: And. Suppanz
Brezice: Fran Mathis
Varlec & Umek
Zalec: Adalb. Globočnik
St. Jurij: Fran Kartin
J. F. Schescherko
St. Lovrenc: Elija Turin
Smarje: Josip Wagner
St. Paul: Norbert Zanier
Trbovlje: Konsumno društvo
J. M. Krammer
Fran Pollak
Rob. Stenowitz
Anton Dakin
Ivan Novak
Videm: Karl Tischler
Velenje: Karl Tischler

Najboljše za stenice, bolhe,
kuhinske golazni, mole, ži-
vinske parasite in dr.